Ἀντιφωνητὴς

Ὁ ἄνθρωπος εἶναι καί διά τό καλό καί διά τό κακό. Ὅταν κάνει λίγο κακό καί μεγάλο καλό, ὁ θεός τόν συχωράγει

ΣΤΡ. ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ 14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2007 ΕΤΟΣ 10ο / ΑΡ. Φ. 233 / ΤΙΜΗ 1 €

Στά Ζωνιανά τῆς Θράκης

Μπορεῖ στό **Μέγα Δέρειο** τῆς ὀρεινῆς Ροδόπης νά μήν πέσαν μπαλωθιές, καί ἄρα τό θέαμα νά μήν εἶναι τόσο ἑλκυστικό γιά τούς τηλεοπτικούς δέκτες ὅσο τό κρητικό τῶν Ζωνιανῶν, ὅμως ἡ οὐσία εἶναι ἡ ἴδια: Ἀπόπειρα ὑποκατάστασης τοῦ κράτους, ἐπιτυχής σ' ἕναν βαθμό, μέ μεθόδους τοῦ ὑποκόσμου καί ὑποχώρηση τῆς νομιμότητας ὥς τό μή παρέκει. Μέχρι πού τό ποτήρι ξεχείλισε καί κάτι ἔδειξε νά ἀποκαθίσταται, ἔστω καί γιά λίγο. Ἐκεῖ, στή Μεγαλόνησο, στόχος ἦταν τό χρῆμα, ἐδῶ στή Θράκη εἶναι ὁ ἐκτουρκισμός.

Ἡ ἀπίστευτη ἱστορία μέ τή δασκάλα **Χαρά Νικοπούλου**, ἡ ὁποία μέ τήν εὐσυνειδησία της καί τήν ἀγάπη της γιά τά παιδιά κέρδισε ἕνα μειονοτικό χωριό (γιά νά εἰσπράξει τελικά τή λύσσα τῶν τουρκοφρόνων), ἀποκάλυψε τόν βρωμερό ρόλο τοῦ Προξενείου καί τῶν φερέφωνών του στήν περιοχή. Ὅ,τι θυμίζει Ἑλλάδα, ὅ,τι φέρνει τόν ἁπλό μειονοτικό κόσμο κοντύτερα στό πλειονοτικό στοιχεῖο, ὅ,τι μπορεῖ νά δείξει ἀληθινό ἐνδιαφέρον τῆς πολιτείας γιά τόν μουσουλμάνο πολίτη, εἶναι βδελυρό καί ἀπορριπτέο. Θά βρεθοῦν χίλιες δυό γελοῖες αἰτιάσεις, θά φτάσουν μέχρι τά ἄκρα ἄν χρειαστεῖ - σέ ἀπειλές καί συκοφαντίες ἤ καί σέ ἀναφορές στή Βουλή τῶν Ἑλλήνων - ἀλλά τό τσιφλίκι τους δέν πρόκειται νά τό «μοιραστοῦν» μέ τούς γκιαούρηδες. Ὅλες οἱ χαρακτηριστικές λεπτομέρειες τῆς ὑπόθεσης

στή σελίδα 5

Δ.Π.Θ.: ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΝ!

Συνεχίζουμε σήμερα τίς ἀποκαλύψεις γιά τίς - ἄς τίς ὀνομάσουμε - «ψευδοεργασίες» μέ τίς ὁποῖες προικίστηκαν (γιά τήν ἐξέλιξη ἤ τόν διορισμό τους) κάποια μέλη ΔΕΠ τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου, ἕνα σκάνδαλο πρώτου μεγέθους πού ἀγγίζει πρωτίστως καί ὀνομαστικά τόν ἴδιον τόν πρύτανη Κωνσταντίνο Σιμόπουλο.

Τήν προηγούμενη φορά περιγράψαμε δίχως ἄλλα ὀνόματα ὄχι μόνο τήν πρόσφατη ἱστορία πού ἀνέδειξε τό θέμα μά καί ἄλλες παλαιότερες ὑποθέσεις. Σήμερα, καί μέ ἀφορμή τήν (ἀνώνυμη!) ἀπάντηση πού λάβαμε ἀπό τόν πλέον ἄμεσα ἐνδιαφερόμενο καθηγητή (ὄχι τόν Κ.Σ.), συνεχίζουμε μέ νέα ἀποκαλυπτικά στοιχεῖα.

Ἄ, καί νά διατυπώσουμε καί μιάν ἀπορία: Κανένας στό τοπικό Τῦπο, ἠλεκτρονικό καί ἔντυπο, δέν ἀντιλήφθηκε τί γράψαμε πρό δεκαπενθημέρου; Οὔτε μία ἀναπαραγωγή τοῦ ἄρθρου, οὔτε ἕνα σχόλιο, οὔτε μία νύξη; Μά... τόσο;;;!!!

(Βλέπε σελίδα 7)

11 Νοεμβρίου, μιά νέα ἀρχή

Τελικά λύθηκε τό πρόβλημα μέ τήν ἀρχηγία στόν ὅμιλο Χίλτον μέ τά περιώνυμα ξενοδοχεῖα. Μετά ἀπό μία κρίση πού ἀντιμετώπισε σέ σχέση μέ τόν ἀνταγωνισμό, καί τίς συνεχεῖς ὑποχωρήσεις - ἀπώλειες τοῦ ὁμίλου στήν ἀγορά (τό ποσοστό του ἔπεσε τόν περασμένο Σεπτέμβριο στό 38% ἀπό τό 48% πού εἶχε τό 1981), κάποιοι θεώρησαν ὅτι μπορεῖ καί νά ἔφταιγε ἡ διοίκηση, δηλαδή ἡ κληρονόμος τοῦ ἱδρυτῆ, Πάρις Χίλτον. Βάλθηκαν λοιπόν νά διαδίδουν ὅτι ἡ (ἀνωτέρω εἰκονιζόμενη) ἡγεσία δέν εἶχε καμμία σχέση ὄχι μόνο μέ τίς μπίζνες ἀλλά καί μέ τίς ἐγκεφαλικές διεργασίες πού ἀπαιτοῦνται γιά ὁρισμένες λειτουργίες (ἀνώτερες τῆς ἀφόδευσης, τῆς κατάποσης καί τοῦ ζευγαρώματος). Προχθές ὅμως (11 Νοεμβρίου) ὅλες αὐτές οἱ κακοήθειες τερματίστηκαν καθώς ἡ πλειοψηφία τῶν μετόχων ὑπερψήφισε τήν Πάρις ἔναντι τῶν διεκδικητῶν τῆς θέσης της (Στήβ Τζόμπς καί Κιτσίρο Τογιότα). Καταψηφίστηκε ἡ στροφή πρός τό παρελθόν, ἡ διαπλοκή μέ τά συμφέροντα καί ἡ ἀνίερη φιλοδοξία, ἐνῶ ἐπιβεβαιώθηκε ἡ διάχυτη πίστη τῶν μετόχων στήν κληρονόμο τοῦ καταστήματος, πού ἀναμένεται πλέον νά **τά ἀλλάξει ὅλα**. Πάρις, καλή τύχη!

Ξύλο βγαλμένο ἀπό τόν (δυτικό) παράδεισο

Τό ξύλο πού πέφτει στήν ἀνωτέρω φωτογραφία εἶναι ἀπό τήν πολύπαθη **Γεωργία**. Ἐκεῖ ἡ πορτοκαλί ἐπανάσταση τῆς ντημόκρασι ἔγινε... κόκκινη: Ἑκατοντάδες τραυματίες διαδηλωτές, λογοκρισία στόν Τῦπο, κλειστά τά σχολεῖα, ἀπελάσεις Ρώσων διπλωματῶν, κατάσταση ἔκτακτης ἀνάγκης καί πρόωρες ἐκλογές τόν Γενάρη. Καί ἄντε, ἐπί Σοβιετίας ἦταν «λογικό» νά σέ δέρνει ὁ Μόσκοβος, τώρα πού εἶναι ἐπάνω ὁ ΗΠΑνθρωπος ὁ Σαακασβίλι, τί νά πεῖς; Δύσκολη ἡ μοίρα τῶν Ρωμηῶν τοῦ Καυκάσου...

Τούς ἐλευθέρωσε τό PKK, τούς συνέλαβε ἡ... πατρίδα τους!

Ἡ ἱστορία τῶν 8 Τούρκων στρατιωτῶν πού συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι ἀπό τό PKK, δυστυχῶς δέν προβλήθηκε δεόντως ἀπό τά ἑλληνικά ΜΜΕ (ὅπως κι ὅλα τά σοβαρά πράγματα). Μετά ἀπό αἰχμαλωσία 14 ἡμερῶν, καί ἀφοῦ δήλωσαν πρῶτα σέ κουρδικές κάμερες τό πῶς ἐγκαταλείφθηκαν ἀπό τήν ἡγεσία τοῦ τουρκικοῦ Στρατοῦ καί τό πόσο καλά τούς φέρθηκαν οἱ ἀντάρτες, παραδόθηκαν στίς τοπικές Ἀρχές τοῦ Κουρδιστάν (φωτό). Μόλις ὅμως ἐπέστρεψαν στήν Τουρκία, συνελήφθησαν γιά παράνομη ἔξοδο ἀπό τή χώρα (!) καί γιά ἀπειθαρχία πού ὁδήγησε στή δυσφήμηση τοῦ Στρατεύματος!

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟ 'ΧΕΙ ΤΟΥΜΠΑΝΟ...

Διαβάζουμε στόν ἱστοχῶρο www.islamtoday.net τή συνέντευξη πού ἔδωσε πρό ἡμερῶν ὁ Μαχντί Ἀκήφ, ἡγετικό στέλεχος («Ὁδηγός») τῶν Ἀδελφῶν Μουσουλμάνων τῆς Αἰγύπτου:

ΕΡΩΤΗΣΗ: - *Γιατί ἡ Ἀδελφότητα δέν καλεῖ τόν ἡγέτη τῆς Ἀλ Κάιντα, Ὀσάμα Μπίν Λάντεν, νά σταματήσει τίς πράξεις βίας πού ἀμαυρώνουν τήν εἰκόνα τοῦ ἰσλάμ καί νά ἀναθεωρήσουν τήν προσέγγισή τους στό Ἰσλάμ καί τούς Μουσουλμάνους;*

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: - *Δέν ἀπευθύνουμε καμμία κλήση γιατί πιστεύουμε ὅτι ὁ «Μπίν Λάντεν», ὅλη ἡ «Ἀλ Κάιντα», εἶναι ἀμερικανικό κατασκεύασμα ἀπό τήν ἀρχή μέχρι τό τέλος καί δέν ὑπάρχει τίποτε πού νά λέγεται Ἀλ Κάιντα. Οἱ Ἀμερικανοί ἔχουν σκοπούς (πού τούς ἐκπληρώνουν) μέσα ἀπό τίς ἀπειλές τῆς «Ἀλ Κάιντα» καί τοῦ «Μπίν Λάντεν», πού εἶναι ὅλες ψεύτικες.*

Τά εἴπαμε καί τά γράψαμε τόσες φορές, πού τά βαρεθήκαμε κιόλας. Ὅποιος ἀκόμα πιστεύει ὅτι ὑπάρχει ἰσλαμική τρομοκρατία ἔξω ἀπό τά κανάλια τῶν μυστικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Δύσης, ἄς κόψει τή συνδρομή στόν «Α», μέ 25 εὐρώ θά ἔπαιρνε τά Ἅπαντα τοῦ Χάνς Κρίστιαν Ἀντερσεν δερματόδετα.

Καθεστωτική οικογενειοκρατία

Η εκλογή του Γιώργου Παπανδρέου στην αρχηγία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν προοιωνίζεται την ανάκαμψη του κινήματος, κι αυτό όχι γιατί ο Παπανδρέου δεν κατόρθωσε να «ξετυλίξει» την προσωπική του «ελπιδοφόρα» πολιτική, αφότου τού μεταβιβάστηκε η ηγεσία από τον Κώστα Σημίτη και κάτω από το βάρος της «ενότητας» που δεν του επέτρεπε καμία κριτική στην προηγούμενη κατάσταση, όπως ο ίδιος θα ήθελε να βαυκαλίζεται, αλλά ακριβώς επειδή οι δικές του απόλυτα προσωπικές επιλογές, που δεν έχουν καμία σχέση με το σημιτικό παρελθόν, είναι εκείνες που αποδυνάμωσαν το κίνημα, που το οδήγησαν στα χαμηλότερά του ποσοστά σε εθνικές εκλογές την 16η του Σεπτέμβρη, και που προϊδεάζουν πως με τον ίδιο τρόπο θα πορευτεί κι από εδώ και πέρα, σύμφωνα με τις αντιλήψεις που ήδη μας αποκάλυψε ο Παπανδρέου κατά την πρώτη περίοδο της αρχηγίας του.

Το μελανότερο σημείο της μέχρι τώρα αρχηγικής διαδρομής του Παπανδρέου υπήρξε η καθεστωτική του νοοτροπία, η οποία εκδηλώθηκε εκ νέου το βράδυ των εθνικών εκλογών, όταν επιχείρησε με μία καταφανέστατα πραξικοπηματική κίνηση να εδραιωθεί στην αρχηγία του κόμματος. Ο Παπανδρέου διατράνωσε την επιθυμία του να παραμείνει αρχηγός χωρίς καμία προβλεπόμενη από το καταστατικό του κόμματος διαδικασία. Έχοντας «καλομάθει στα σύκα» από τις… «διαφανέστατες» διαδικασίες διαδοχής που δρομολόγησε περίπου προ τετραετίας με τον Κώστα Σημίτη, πίστευε πως και αυτή τη φορά θα επέβαλλε μόνο τη δική του υποψηφιότητα, σκηνοθετώντας ένα καινούριο «πανηγυράκι» του τύπου «*μέλη και φίλοι ελάτε να με ψηφίσετε*». Ευτυχώς η φαρσοκωμωδία του μοναδικού υποψηφίου δεν επαναλήφτηκε, δυστυχώς όμως το βάρος της αξιοπρεπούς αντίστασης τόλμησαν να το σηκώσουν μόνο ο Β. Βενιζέλος και ο Κ. Σκανδαλίδης.

Η άμεση αντίδραση ιδίως του Βενιζέλου ήταν μονόδρομος. Το να του καταλογίζει κανείς «σχέδιο υπονόμευσης» είναι ό,τι πιο απλοϊκό μα και ό,τι πιο συκοφαντικό, αφού η αντίδραση του Βενιζέλου ήταν προϊόν των μεθοδεύσεων του Παπανδρέου. Ένας στοιχειώδης έλεγχος της συμπεριφοράς των πρωτοκλασάτων στελεχών του κόμματος κατά την πρώτη τετραετία του Κώστα Καραμανλή αποδεικνύει ότι αν υπήρχε κάποιο στέλεχος που συστηματικά έδινε φωνή στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., όταν τα περισσότερα «κούρνιαζαν» αμήχανα μπροστά στις αλλεπάλληλες αιφνιδιαστικές προεδρικές επιλογές, αυτό ήταν ο Βενιζέλος. Οι θεωρίες συνωμοσίας, βέβαια, είναι άκρως ελκυστικές μα και βολικές, όμως η πραγματικότητα καταδεικνύει πως ο μόνος που υπονόμευσε συστηματικά το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν ο ίδιος ο Παπανδρέου με τις ακατανόητες επιλογές του.

Οι προβληματικές επιλογές του Παπανδρέου, που θόλωσαν ακόμη περισσότερο το ιδεολογικό στίγμα του ΠαΣοΚ ύστερα από τη νεοφιλελεύθερη στροφή στην οποία το οδήγησε ο Κ. Σημίτης, σχετίζονται με τη δεξιά πολιτική του, τη δημιουργία μέσα στο κόμμα καθεστωτικών κλικών, τον συγκεντρωτισμό, την αδιαφάνεια, την έλλειψη δημοκρατίας. Ο ηγεμονισμός του Παπανδρέου επιδίωξε την περιθωριοποίηση κάθε διαφορετικής τάσης μέσα στο κίνημα, με τον παραγκωνισμό των υπόλοιπων στελεχών και την ανάληψη πρωτοβουλιών προς κάθε κατεύθυνση μόνο απ' τον ίδιο τον Πρόεδρο, που βασιζόταν στις «εμπνεύσεις» του, χωρίς να συμβουλεύεται κανέναν και χωρίς να λογοδοτεί σε κανέναν.

Ο Παπανδρέου, όταν ανέλαβε την αρχηγία του κόμματος, επιχείρησε να «αναβαθμίσει» τους ψηφοφόρους του, καλώντας τους –υποτίθεται– να συμμετέχουν στις διαδικασίες του και να τις διαμορφώνουν. Με το σύνθημα «συμμετοχική δημοκρατία» προσανατόλισε τους οπαδούς του κινήματος σε ψηφοφορία, ώστε να επικυρώσουν την εκλογή του. Από εκεί και πέρα όμως προέβη σε ενέργειες που όχι μόνο ήταν αυστηρά προσωπικές, αλλά ήταν και αντίθετες με την ιδεολογία των ψηφοφόρων που αποτελούν την παραδοσιακή «δεξαμενή» του κόμματος.

Η «συμμετοχική δημοκρατία» του Παπανδρέου ήταν μια απάτη στημένη με όρους επικοινωνιακούς. Ποτέ οι ψηφοφόροι του κινήματος δεν ρωτήθηκαν για τίποτε, ποτέ δεν συνδιαμόρφωσαν με την ηγεσία καμία πολιτική. Ο Μάνος και ο Ανδριανόπουλος επιβλήθηκαν μέσω του ψηφοδελτίου επικρατείας. Ο Βούγιας, παρά το σκάνδαλο που αποκάλυψε ο Μ. Τριανταφυλλόπουλος, επέστρεψε πίσω άρον άρον με τις ευλογίες του Παπανδρέου κι ακριβώς για να επιβεβαιώσει πως στόχος ήταν κανείς να μην «αλλάξει τίποτα». Ιστορικά στελέχη του κινήματος, όπως ο νυν Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κάρολος Παπούλιας, περίμεναν τον… Κ. Καραμανλή για να αξιοποιηθούν(!). Ιστορικές θέσεις του κινήματος έκαναν δεξιά στροφή, με αποκορύφωμα το προκλητικό αβαντάρισμα απ' τον Παπανδρέου της ιδιωτικής παιδείας ή την υποστήριξή του στο έκτρωμα Ανάν. Η ατολμία και η θρασυδειλία του Παπανδρέου αποθεώθηκαν με τη διαγραφή του Κίμωνα Κουλούρη αντί του Θεόδωρου Πάγκαλου, κι ενώ ο Κουλούρης υπεράσπιζε την επίσημη γραμμή του κόμματος, την οποία κριτίκαρε ο Πάγκαλος! Αποφάσεις αλλοπρόσαλλες, ανερμάτιστες, ανισόρροπες, χωρίς προσανατολισμό και ιδεολογική συνέπεια. Μοναδικός στόχος η «επανίδρυση» τάχα του κόμματος, δηλαδή η προσαρμογή του στα κυβικά του Παπανδρέου. Σ' αυτό το μήκος κύματος επιχειρήθηκε η αλλαγή των συμβόλων, με το πράσινο να «πορτοκαλίζει» και τον ήλιο να γίνεται δέντρο, ώσπου η λαϊκή βάση του κόμματος, που αισθάνθηκε τελείως αποξενωμένη, επέβαλλε σιωπηλά τη συγκράτηση. Ο μηχανισμός του κόμματος αλώθηκε από στελέχη που έπρεπε να είναι μετριότερα απ' τον Πρόεδρο, ώστε να «ακτινοβολεί» η δική του προσωπικότητα. Η παραγωγή πολιτικών θέσεων περιορίστηκε στη φόρμα γυμναστικής, το τζόκινγκ και το κασκόλ.

Αυτός ο μηχανισμός, που ανερυθρίαστα προώθησε τον Παπανδρέου στη μάχη των υποψήφιων προέδρων, είχε το θράσος, μέσα από συντονισμένες δηλώσεις, να μιλά για «υπονόμευση» του Παπανδρέου από εσωκομματικούς αντιπάλους. Αυτός ο μηχανισμός έκανε λόγο για διαγραφές, χωρίς να τολμά προεκλογικά «να σηκώσει το γάντι» στην πρόταση Βενιζέλου για ενότητα και για αποδοχή του αποτελέσματος, όποιο και να 'ναι, απ' όλους τους υποψηφίους. Αυτός ο μηχανισμός απείλησε με αποχωρήσεις από την παράταξη εάν δεν εκλεγόταν ο Παπανδρέου. Αυτός ο μηχανισμός νόμιζε ότι απευθύνεται σε διανοητικά ανάπηρους όταν προπαγάνδιζε πως ο Παπανδρέου, τάχα, αναλαμβάνοντας την ηγεσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ., σήκωσε έναν σταυρό μαρτυρίου! Κι επιστράτευσε τη Φώφη Γεννηματά για να «θρηνήσει» που ο Βενιζέλος «παραπλάνησε» αυτήν και το κόμμα στην περίπτωση του ψηφοδελτίου επικρατείας, τη στιγμή που ήδη νωρίτερα ο κυβερνητικός εκπρόσωπος της Ν.Δ. τής θύμιζε δική της παλιότερη δήλωση η οποία επιβεβαίωνε τη γνώση της για το ασυμβίβαστο! Κι ανακλήθηκαν αίφνης «μυστικά» γκάλοπ που έδειχναν πριν τις εκλογές του 2004 πίσω το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με 10 έως 12 ποσοστιαίες μονάδες, οι οποίες κι έμειναν τελικά μόνο πέντε «χάρη» στον Παπανδρέου! Δηλαδή, δυο βδομάδες πριν από τις εκλογές η αναμέτρηση ήταν «ντέρμπι» «χάρη» στον Πρόεδρο, και τώρα καταλήξαμε στην αποτροπή της «συντριβής»; Μέσα σε δύο βδομάδες άλλαξε άρδην η γνώμη του εκλογικού σώματος; Κι αν αυτές οι γελοιότητες με τα «κρυφά» γκάλοπ εκφράζουν απλά τα κομματικά συμφέροντα στην προεκλογική μάχη, πώς κανένα γκάλοπ απ' τους αντιπάλους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν έδειξε ποτέ τέτοια πορίσματα;

Η γελοιότητα έχει και τα όριά της. Ο μηχανισμός του Παπανδρέου, με τον ίδιο γαντζωμένο στην αρχηγία κι απρόθυμο να τηρήσει έστω τα προσχήματα μιας ίσης εκλογικής μάχης με την παραίτησή του απ' την αρχηγία ενόψει των εσωκομματικών εκλογών, επέβαλε την επανεκλογή του και υπόσχεται την επανάληψη της φαρσοκωμωδίας με τις πολλά υποσχόμενες «αλλαγές». Ας μην περιμένει ωστόσο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τίποτα απ' τον Παπανδρέου. Ό,τι είχε να προσφέρει, το πρόσφερε, οδηγώντας το κίνημα σε συρρίκνωση. Τα συναισθήματα που κινεί το όνομα Παπανδρέου είναι ασφαλώς έντονα, όμως πρόοδος στηριγμένη σε μια στείρα οικογενειοκρατία, που εξελίσσεται σε καθεστώς, δεν νοείται. «Νέες» ιδέες με αριστερή επικάλυψη δεν θα 'ναι παρά μόνο λόγια, όπως ήδη απέδειξε η δεξιά πολιτική του Παπανδρέου κατά το διάστημα της αρχηγίας του. Η συρρίκνωση του κινήματος με τη διαρροή κι άλλων ψηφοφόρων προς τα υπόλοιπα κόμματα θεωρείται πιθανή. Ακόμη όμως και μια νίκη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. με τον Παπανδρέου στην ηγεσία του δεν θα οφείλεται ούτε στην πειστικότητα ούτε στην ιδιαίτερη ικανότητα του νυν αρχηγού του, παρά μόνο στη φυσιολογική φθορά της Ν.Δ., που θα την οδηγήσει σε πτώση όπως του λεγόμενου «ώριμου μήλου». Η ευκαιρία για ένα καινούριο ξεκίνημα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δόθηκε. Δυστυχώς ωστόσο έμεινε ανεκμετάλλευτη, με τη θλιβερή επιβολή της οικογενειοκρατίας στην αξιοκρατία.

Γιάννης Στρούμπας

Δύο πολύ σημαντικές προσφορές τοῦ «*Ἀντιφωνητῆ*» ἀπό τίς ὁποῖες μποροῦν νά ἐπωφεληθοῦν οἱ συνδρομητές μας:

- Τό δερματόδετο, μοναδικό βιβλίο «***Ἡ συμβολή τῆς Θράκης στούς ἐθνικο-απελευθερωτικούς ἀγῶνες τοῦ Ἔθνους***», τοῦ κ. **Ἀπόστολου Εὐθυμιάδη**, πού ἐκδόθηκε μέ ἔξοδα τοῦ ἰδίου καί μοιράστηκε κατά δεκάδες χιλιάδες στίς ἀπανταχοῦ ἑλληνικές βιβλιοθῆκες, προσφέρεται ἐντελῶς ΔΩΡΕΑΝ σέ ὅσους τό ἐπιθυμοῦν! Ἁπλῶς τηλεφωνεῖτε στό 6973743047 (πρωινές ὧρες) καί δηλώνετε διεύθυνση, ἀναλαμβάνοντας τά ταχυδρομικά ἔξοδα. Αὐτό ἀρκεῖ γιά νά ἀποκτήσετε μία πραγματική ἐγκυκλοπαίδεια τοῦ θρακικοῦ ἑλληνισμοῦ πού ὁ συγγραφέας της προσφέρει μέσῳ τοῦ «Α» στούς συνέλληνες.

- Τό ἐπανεκδοθέν ἔργο τοῦ Μ. Μελίρρυτου «***Περιγραφή ἱστορική καί γεωγραφική τῆς θεοσώστου ἐπαρχίας Μαρωνείας***» (Κωνσταντινούπολη 1871), πού κυκλοφόρησε πρό ἡμερῶν μέ ἔξοδα τοῦ φίλου **Γιώργου Βολουδάκη**, καί τό ὁποῖο παρουσιάζει τήν εὐρύτερη περιοχή τῆς Θράκης πρίν ἑνάμιση σχεδόν αἰώνα, προσφέρεται ἐπίσης ἐντελῶς ΔΩΡΕΑΝ σέ ὅσους τό ἐπιθυμοῦν, μετά ἀπό ἐπικοινωνία μέ τήν ἐφημερίδα μας. Σπεύσατε!

ΕΣΟΠΤΡΟΝ ΨΥΧΗΣ

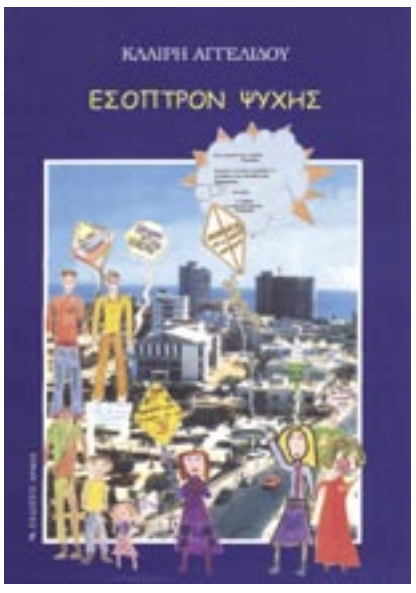

Ἡ Κλαίρη Ἀγγελίδου - μέ τήν ὁποία ἐφέτος γνωριστήκαμε στή Θράκη καί εἴχαμε μία πολύ ἐνδιαφέρουσα συζήτηση πού δημοσιεύσαμε στόν «*Ἀντιφωνητή*» - δέν εἶναι μόνο μιά γυναίκα μέ πλούσια ἀντισταση-ακή δράση (μέ τήν ΕΟΚΑ) καί πολιτική παρουσία (ὡς ὑπουργός Παιδείας καί Πολιτισμοῦ ἄλλοτε, ὡς πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἱστορικῆς Μνήμης τώρα) ἀλλά καί μέ ἀξιόλογη λογοτεχνική παραγωγή. Δημοσιεύει ποιήματα 40 χρόνια τώρα καί ἔχει γράψει ἐπίσης πεζά καί μελέτες. Ἡ τελευταία της ποιητική συλλογή ἐξεδόθη ἀπό τόν «Ἁρμό» φέτος, μέ τόν τίτλο ΕΣΟΠΤΡΟΝ ΨΥΧΗΣ καί ἀφιεροῦται «*Σ' ὅσους ὀνειρεύονται τήν ἐπιστροφή*». Στίχοι ἀφιερωμένοι στήν πατρίδα πού ἄφησαν πίσω τους οἱ 200.000 πρόσφυγες καί στήν ἐλπίδα πού ἀκόμη δέν ἐγκατέλειψαν.

Ἀντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθρακικό Ἔντυπο Γνώμης
Διεύθυνση: Κ. Καραθεοδωρῆ 15, 691 00, **Κομοτηνή**
Τηλέφωνο: **25310 81537**
Τηλεομοιότυπο: **25310 81536**
Ἠλ. διεύθυνση: **karaiskk@otenet.gr**
www.antifonitis.gr

Κωδικός 1380

Ἔκδοση τοῦ σωματείου ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ
Ὑπεύθυνος κατά τόν νόμο: **Καραΐσκος Κώστας**
Συντάσσεται ἀπό ἐπιτροπή
Ἐκτύπωση: ΔΙΚΤΥΟ ΣΥΝ *5*

Ἐτήσια συνδρομή:
Ἰδιωτῶν **25 €**
Ἐξωτερικοῦ, συλλόγων, ὀργανισμῶν, κλπ: **50 €**

Ἀριθμοί λογαριασμῶν:
EUROBANK 306-0100211038
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 779/603135-81

Ἀνα-γνώσεις

Στέφανος Σαράφης, 50 χρόνια από το θάνατό του

Στο ***«ΑΝΤΙ»*** (26/10) ο φίλος **Κώστας Χατζηαντωνίου** γράφει για μια μεγάλη μορφή Έλληνα, ένα παράδειγμα που γελοιοποιεί τους συνασπισμούς της Αριστερόεσσας:

«Ο στρατηγός Στέφανος Σαράφης σφραγίζει μιαν ολόκληρη εποχή των εθνικών και δημοκρατικών αγώνων του ελληνικού λαού, στα πεδία των μαχών για την εθνική ολοκλήρωση και τη λαϊκή απελευθέρωση, για την πολιτική και κοινωνική δημοκρατία. Αμετακίνητος πατριώτης και ασυμβίβαστος δημοκράτης, στον πόλεμο και στην ειρήνη, ανάλωσε τον εαυτό του σε όλες τις μεγάλες φάσεις του ελληνισμού κατά τον 20ό αιώνα μέχρι τον αναπάντεχο θάνατό του σε ένα σκοτεινό «τροχαίο δυστύχημα» στις 31 Μαϊου του 1957. Ήταν πάντα παρών στα προσκλητήρια της πατρίδας. Στην απελευθερωτική εξόρμηση των ετών 1912–1922, στον αγώνα για υπεράσπιση της νεότευκτης δημοκρατίας (1924–1935), στην εθνική Αντίσταση, ως στρατιωτικός αρχηγός του ΕΛΑΣ, αλλά και στη μάχη για τη δημοκρατική ομαλότητα τα πέτρινα μετεμφυλιακά χρόνια.

Ο Στέφανος Σαράφης γεννήθηκε στα Τρίκαλα στις 26-10-1890. Η συμφορά του 1897 τον σφράγισε καθώς από την παιδική του ηλικία ένιωσε την ντροπή αλλά και την αδυναμία του νεοελληνικού κράτους. Η θολή ατμόσφαιρα της ταπείνωσης αλλά και οι αστραπές περηφάνιας από τον Μακεδονικό αγώνα τρέφουν τις ελπίδες μιας επαναστατικής αναγέννησης, που παίρνουν σχήμα το 1909 με το Κίνημα στο Γουδί. Το πνεύμα της επανάστασης επέδρασε καθοριστικά σε πολλούς νέους που κατατάσσονται εθελοντές στο στράτευμα. Ανάμεσά τους ο Σαράφης, φοιτητής της Νομικής, που κατατάσσεται ως λοχίας τριετούς θητείας στο 5ο σύνταγμα πεζικού των Τρικάλων όπου υπηρετούν μελλοντικοί συνοδοιπόροι των εθνικών και δημοκρατικών αγώνων όπως ο Οθωναίος και ο Πλαστήρας.

Από τον Οκτώβρη του 1912 ο Σαράφης συμμετέχει με το 5ο σύνταγμα στην απελευθερωτική εξόρμηση των Βαλκανικών πολέμων. Με την συνομολόγηση της ειρήνης και μετά από σύντομη φοίτηση στη Σχολή υπαξιωματικών, προάγεται σε ανθυπολοχαγό. Δεν αναπαύεται. Η εθνική κρίση με το βασιλικό πραξικόπημα του 1915 και η παράδοση της Αν. Μακεδονίας από τη βασιλική κυβέρνηση των Αθηνών στους Βούλγαρους το καλοκαίρι του 1916 τον ωθεί στην προσπάθεια διαφυγής και ένταξης στον στρατό της Αμύνης, αφού πρώτα φυλακίζεται επί τρίμηνο. Ζει τη δοκιμασία του πολέμου χαρακωμάτων, υπηρετεί σε επιτελικές θέσεις και τις πρώτες μέρες του Ιουνίου του 1919, ταγματάρχης πλέον, φτάνει στη Σμύρνη. Μετά από συνεχείς αιτήσεις του στέλλεται σε μάχιμη μονάδα, στο 5/42 σύνταγμα ευζώνων που διοικεί ο Πλαστήρας. Διακρίνεται σε σειρά μαχών αλλά μετά τις μοιραίες εκλογές του 1920 και το κύμα απομάκρυνσης των Αμυνιτών αξιωματικών μετατίθεται στην ενδοχώρα, στη Φλώρινα και από κεί στην Καλαμάτα και το Γύθειο, ουσιαστικά εξόριστος.

(...) Συντάσσεται με τον ΕΛΑΣ γιατί εκτιμά ότι εκεί είναι η δύναμη που θα επιβάλει την ελευθερία του έθνους αλλά και την ευημερία του λαού, την κοινωνική αλλαγή, την ολοκλήρωση των δημοκρατικών πολιτικών αρχών για τις οποίες αγωνίστηκε σε όλη του τη ζωή. Στις 21 Απριλίου του 1943 ο Σαράφης επέστρεφε στην Αθήνα για να συναντήσει την ηγεσία του ΕΑΜ και του ΚΚΕ και να συζητήσουν την ένταξή του στις γραμμές του ΕΛΑΣ. Η συμφωνία είναι άμεση: Απελευθερωτικός αγώνας, αποκατάσταση λαϊκών ελευθεριών, εθνική ανεξαρτησία και διεκδίκηση των περιοχών (Δωδεκάνησος, Κύπρος, Βόρεια Ηπειρος) οι κάτοικοι των οποίων ήταν στην πλειονότητα τους Έλληνες. Η Κεντρική Επιτροπή του ΕΑΜ/ΕΛΑΣ θα αποφασίσει τη συγκρότηση τριμελούς Γενικού Στρατηγείου του ΕΛΑΣ με τον Σαράφη αρχηγό, τον Βελουχιώτη καπετάνιο και τον Σαμαρινιώτη εκπρόσωπο του ΕΑΜ. Μια νέα περίοδος άρχιζε για τη δράση των ανταρτών και την Αντίσταση συνολικά, που έπαιρνε πλέον χαρακτηριστικά μετωπικής αντιπαράθεσης με τα κατοχικά στρατεύματα. Στρατηγός και στρατιώτης που εξέφραζε την ψυχή του Έθνους, με τη στρατηγική του ευφυϊα, την ηγετική φυσιογνωμία, το αγωνιστικό ήθος, τον ενθουσιασμό αλλά και την ανθρωπιά του, θα φωτίσει το δρόμο του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα.

Παράλληλα, ο ένδοξος αρχηγός του θρυλικού ΕΛΑΣ που κατέφερε βαριά πλήγματα στον κατακτητή, πάσχιζε να αποτρέψει τον εμφύλιο πόλεμο, να συνεννοηθούν οι οργανώσεις αντίστασης και να μην αφήσουν τους απόντες και τους προσκυνημένους να κυβερνήσουν τη μεταπολεμική Ελλάδα. Δείχνει κάθε καλή διάθεση στη Μέση Ανατολή και στην Καζέρτα. Άλλα σχεδιάζουν όμως οι Σύμμαχοι και οι κομματικές γραφειοκρατίες. Αν το έπος της Αντίστασης χρωστά πολλά στη φλόγα και στις ικανότητές του, η αγνόησή του από την ηγεσία του ΚΚΕ τον Δεκέμβρη του 1944 και η υπαγωγή του στην Κ.Ε. του ΕΛΑΣ (κατ' ουσίαν στην άσχετη με τις στρατιωτική τέχνη κομματική ηγεσία) θα σταθεί μοιραία για τις εξελίξεις. Διατάσσεται να πάει στα Γιάννενα απ' όπου καλείται να στείλει ενισχύσεις στην Αθήνα μόλις την Πρωτοχρονιά του 1945, όταν πια όλα είχαν κριθεί! Δεν έμενε παρά η ανακωχή και η Βάρκιζα. Κι όταν έρθει η στιγμή της νέας ρήξης, η καχύποπτη ηγεσία θα τον αφήσει, όπως και άλλους δημοκρατικούς αξιωματικούς, στη διάθεση των κυβερνήσεων της Αθήνας και θα τους στείλει (αυτή κατ' ουσίαν) στα ξερονήσια.

Η μεταδεκεμβριανή Ελλάδα θα στείλει τον πρωτεργάτη της εποποιϊας της Αντίστασης στην εξορία, στη Σέριφο, τη Μακρόνησο, τον Άη Στράτη. Αν και εξόριστος, εκλέγεται το 1951 βουλευτής της ΕΔΑ της οποίας αναλαμβάνει οργανωτικός γραμματέας. Η εκλογή του ακυρώνεται όπως και των άλλων εκλεγμένων συνεξόριστών του. Αναλαμβάνει οργανωτικός γραμματέας της ΕΔΑ. Το 1956 επανεκλέγεται βουλευτής Μαγνησίας. Στη Βουλή εντυπωσιάζει με τη μετριοπάθεια και τη σοβαρότητά του, δίνει υποσχέσεις για μια λαμπρή πολιτική ηγεσία. Αλλά η ζωή του πλησίαζε στο τέρμα. Το νήμα της κόπηκε το απομεσήμερο της 31ης Μαΐου του 1957 από αυτοκίνητο που οδηγούσε αμερικανός σμηνίας στην παραλιακή λεωφόρο, στο ύψος του Αλίμου, όπου έμενε ο στρατηγός. Η γυναίκα του Μάριον, που τραυματίστηκε σοβαρά στο ίδιο δυστύχημα, πάντα θα υποστηρίζει ότι επρόκειτο για δολοφονία.(...)

Στις μέρες μας, που μια μεταμοντέρνα, μικροαστική, δήθεν προοδευτική ιστοριογραφία, πασχίζει να εξαλείψει την εθνική μας μνήμη, η αναφορά του στρατηγού Σαράφη δεν είναι απλώς χρέος τιμής στο τελευταίο έπος του λαού μας, στην εθνική Αντίσταση. Είναι άμεσο πολιτικό καθήκον. Γιατί δεν υπάρχει λαϊκή απελευθέρωση χωρίς πατριωτισμό και ούτε ζουν οι πατρίδες χωρίς κοινωνική δημοκρατία. Αυτή την κληρονομιά μας άφησε ο Στέφανος Σαράφης.»

Οἱ Ἰνδιάνοι κατά τοῦ παγκόσμιου καουμπόη

Τίς φυλές τῶν Ἰνδιάνων τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, πού τίς εἴχαμε γνωρίσει ἀπό τά γουέστερν, τίς θεωροῦμε οἱ περισσότεροι ἐξαφανισμένες ἤ ἀδρανοποιημένες. Ὡστόσο ἔδωσαν δυναμικό παρόν πρόσφατα σέ μιά πρωτοβουλία τοῦ ὑποδιοικητῆ Μάρκος καί τῶν Ζαπατίστας, πού ἀπευθύνθηκε σέ ὅλες τίς φυλές τῶν ἰνδιάνων σέ Μεξικό,

Καναδά καί ΗΠΑ (βλ. χάρτη). Τό κάλεσμα μάζεψε 570 ἀντιπροσωπεῖες ἀπό 67 φυλές στήν πόλη Βίκαμ τοῦ Μεξικοῦ γιά τό διάστημα 11-14 Ὀκτωβρίου 2007, στή «Συνάντηση τῶν Αὐτόχθονων Λαῶν».

Ἡ συνάντηση εἶχε μεγάλη ἐπιτυχία ὄχι μόνο σέ ἐπίπεδο ὀργάνωσης ἀλλά καί οὐσίας, καθώς ἀναδείχθηκαν τά κοινά προβλήματα τῶν αὐτόχθονων κατοίκων τῆς Νήσου τῆς Χελώνας (ὅπως ἀποκαλοῦσαν τή Βόρειο Ἀμερική οἱ Ἰνδιάνοι): ὁ νεοφιλελεύθερος καπιταλισμός πού διαρκῶς ἐπεκτείνεται ἀναζητώντας νέους χώρους γιά ἐκμετάλλευση: γῆ, νερό, ὑπέδαφος, χωρίς καμμία ἀναστολή πού θά ἀφοροῦσε τούς ἴδιους τούς κατοίκους ἤ τό περιβάλλον. Ἐπισημάνθηκε τόσο ἡ ὁμοιότητα τῶν περιπτώσεων ὅσο καί ἡ ἐπιδείνωση τῆς κατάστασης καθώς πάει κανείς ἀπό τόν Βορρά πρός τόν Νότο τῆς Ἀμερικῆς. Ἀκούστηκαν πολλά καί ἐπαναστατικά, πού ἔφεραν στήν ἐπιφάνεια τό πρόβλημα τῆς ἀποικιοκρατίας: Τήν ἀνακάλυψη τοῦ Κολόμβου ἀκολούθησε ἡ ἐξόντωση 100 ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, τῶν ὁποίων οἱ ἐναπομείναντες ἀπόγονοι, παρότι πέρασαν πολύ δύσκολα χρόνια, δηλώνουν ἕτοιμοι γιά ξεσηκωμό!

Ὁ Προφήτης Λεβί

Τόν Μπερνάρ Ἀνρί Λεβί, κομψευόμενο μεγαλομπεζαχτά καί ντεμέκ «νέο φιλόσοφο», τόν ξέραμε ὅλοι ἀπό τόν ἀντισοβιετισμό του, τήν ἀπολογία του ὑπέρ τῶν ΗΠΑ μετά τό Βιετνάμ καί τή λύσσα του κατά τῶν Σέρβων πρίν 10-15 χρόνια. Τώρα πού ἀνέλαβε τήν μορφοποίηση τῆς «νέας Ἀριστερᾶς» στή Γαλλία, ἔβγαλε ὡς μανιφέστο νέο βιβλίο (Ce grand cadavre à la renverse), ὅπου ξεφεύγει τελείως: ἐπιτίθεται στόν «νέο ὁλοκληρωτισμό», δηλ τόν «ἀντιαμερικανισμό» πού τόν ταυτίζει μέ τόν «ἀντισημιτισμό», ἀπορρίπτει τήν πολιτική ἀνάλυση καί προσφεύγει στή μεταφυσική, ὑποβαθμίζει τή δημοκρατία καί τά ἀνθρώπινα δικαιώματα γιά χάρη τῆς «ἑβραϊκῆς προφητείας» τύπου Λεβινάς καί... Ταλμούδ! Τί θεωρεῖ αἴτιο τῆς εὐρωπαϊκῆς κρίσης; «*Τό κενό πού ἄφησαν 6.000.000 δολοφονημένοι Ἑβραῖοι*»! Καί ποιός μένει ὡς στόχος γιά τήν «νέα Ἀριστερά», αὐτή τήν φιλιππινέζα τοῦ Ἰσραήλ; Μά... ὁ Fascislamism!

«Τό χειρότερο ἀποικιοκρατικό καθεστώς τοῦ κόσμου»

Ὁ γενναῖος καί τίμιος Ἑλβετός διανοούμενος ***Ζάν Ζιγκλέρ***, πού ἐξακολουθεῖ νά τιμᾶ μέ τήν παρουσία του τήν Ὑπηρεσία τοῦ ΟΗΕ γιά τό Δικαίωμα στήν Τροφή, μιλώντας στήν ἀμερικανική τηλεόραση περιέγραψε τήν ἰσραηλινή Κατοχή τῆς Παλαιστίνης ὡς «***τό μόνο ἀποικιοκρατικό καθεστώς πού ἀρνεῖται νά τηρήσει ὁποιονδήποτε διεθνή νόμο***» καί κάλεσε τόν ΟΗΕ νά υἱοθετήσει μιάν ἀποτελεσματική πολιτική πιέζοντας τό Ἰσραήλ νά σεβαστεῖ τά ἀνθρώπινα δικαιώματα καί τήν Συνθήκη τῆς Γενεύης. Περιέγραψε τήν κατάσταση λέγοντας ὅτι τό ἑβραϊκό κράτος «*συνεχίζει νά προσαρτᾶ Παλαιστινιακά ἐδάφη, προκαλεῖ πείνα, φυσική καί ψυχολογική καταπίεση στόν Παλαιστινιακό λαό*» καί «*ἡ ἰσραηλινή Κατοχή εἶναι ἡ χειρότερη στήν ἱστορία τῆς ἀποικιοκρατίας*». Ἀνέφερε τά στοιχεῖα τοῦ ΟΗΕ γιά τό 65% τοῦ πληθυσμοῦ στή Δυτική Ὄχθη πού ὑποσιτίζεται καί τήν πραγματικότητα στή Λωρίδα τῆς Γάζας, μιά ἰσραηλινή φυλακή γιά 1,5 ἑκατομμύριο ἀνθρώπους. Λογικά λοιπόν ἀναρωτήθηκε γιά τό πῶς δικαιολογεῖται ἡ χρηματοδότηση τῆς Κατοχῆς ἀπό τίς ΗΠΑ καί ἡ συνεργασία τῆς ΕΕ μέ ἕνα τέτοιο καθεστώς, χαρακτηρίζοντας τίς εὐρωπαϊκές χῶρες «*ἀπολύτως ὑποκριτικές*» στήν ἄρνησή τους νά δεχθοῦν τή νίκη τῆς Χαμάς, στίς ἐκλογές πού οἱ ἴδιες ἐπέβλεψαν. Ὅσον δέ ἀφορᾶ τό λεγόμενο Κουαρτέτο γιά τή Μέση Ἀνατολή, κάλεσε ΕΕ καί ΟΗΕ νά ἀποσύρουν τήν ἄχρηστη καί χωρίς νόημα παρουσία τους ἀπό αὐτήν τή βιτρίνα.

Οἱ φωνές ὅμως γιά τήν κτηνωδία τοῦ σιωνιστικοῦ καθεστῶτος δέν προέρχονται μόνο ἀπό τό ἐξωτερικό. Καί μέσα στό ἴδιο τό Ἰσραήλ ὑπάρχουν ἀντιδράσεις, πού ποτέ ὅμως δέν φωτίζονται ἀπό τά ΜΜΕ. Πρόσφατο παράδειγμα (1/11/07) ἡ πρώην ὑπουργός Παιδείας τῆς χώρας, ***Σουλαμίτ Ἀλόνι*** πού χαρακτήρισε ἐγκληματίες πολέμου τόν πρωθυπουργό Ἐχούντ Μπαράκ καί πρώην ΑΓΕΕΘΑ Ντάν Χαλούτζ γιά τούς μαζικούς ἀεροπορικούς βομβαρδισμούς τῆς Γάζας καί τή συλλογική τιμωρία τοῦ πληθυσμοῦ της μέ τήν διακοπή τῆς ἠλεκτροδότησης καί τά ἄλλα μέτρα κατά ἀνυπεράσπιστων πολιτῶν. Ἄλλωστε καί μόνο τό τετράλεπτο βίντεο τοῦ ***Κρίς Ρότζερς*** στό βρετανικό κανάλι ITV πρό ἡμερῶν, μέ τίς παράνομες δίκες 12χρονων παιδιῶν σέ ἰσραηλινά Στρατοδικεῖα, ἀρκεῖ. Τό μόνο πρόβλημα στήν καταγραφή τῶν ἰσραηλινῶν ἐγκλημάτων εἶναι τό ἀσύλληπτο πλῆθος τους.

Λόγος κατά κιβδηλείας

Τή Δευτέρα, 5/11/07, στήν αἴθουσα τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ - Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ροδόπης, ἔγινε μία πολύ πετυχημένη ἐκδήλωση μέ ἀφορμή τό βιβλίο τοῦ Κώστα Ζουράρι «Βέβηλα, Κίβδηλα, Σκύβαλα». Ὁ ἴδιος ὁ συγγραφέας, ὁ στρατηγικός σύμβουλος Νίκος Λυγερός καί ὁ δρ. Ἱστορίας Νεκτάριος Δαπέργολας μίλησαν γιά τό βιβλίο τῆς Στ' Δημοτικοῦ, γιά τόν ἀγώνα κατά τῆς συλλογικῆς μας μνήμης πού δίνουν κάποιοι νεοεποχίτες «ἐπιστήμον-ες/ισσες» καί γιά τό χρέος ὅλων μας ἀπέναντι στήν ἐπίθεση πού δεχόμαστε. Ὁ «*Ἀντιφωνητής*», πού μαζί μέ τίς ἐκδόσεις «Ἁρμός» διοργάνωσε τήν ἐκδήλωση, ἦταν ἀπό τούς πρῶτες δυνάμεις πού ἀντέδρασαν στή χώρα καί ὁ φορέας πού συντόνισε τίς θρακικές ἀντιδράσεις κατά τοῦ κουρελουργήματος τῆς Ρεπούση. Τό πλαίσιο γιά τή στάση μας τό συμπυκνώνει ἡ φράση «Δέν θά ζήσουμε μέ τό παρελθόν ἀλλά καί δέν θά ἐπιζήσουμε χωρίς αὐτό.» Ταυτοχρόνως, τό περιγράφει θαυμάσια ὁ λόγος τοῦ ὑποδιοικητῆ Μάρκος τῶν Ζαπατίστας, στήν ὁμιλία του ἐνώπιον τῶν αὐτόχθονων λαῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς (βλ. σελ. 3): *...Δέν ἦταν μέ σφαῖρες πού προσπάθησαν νά μᾶς σκοτώσουν ἀλλά μέ ἀρρώστειες. Μέ τή φτώχεια καί τήν ἀνέχεια. Ὅμως ἡ χειρότερη ἀρρώστεια, αὐτή πού μᾶς σκότωνε, ἦταν ἡ λήθη. Γιά τόν λόγο αὐτόν εἴπαμε ὅτι ξεσηκωθήκαμε ἐνάντια στή λήθη. Ὁ πόλεμός μας εἶναι ἕνας πόλεμος ἐνάντια στή λήθη.*

Στό κοινό τῆς ἐκδήλωσης πού γέμισε ἀσφυκτικά τήν αἴθουσα, γιά πρώτη ἴσως φορά ὑπῆρχαν καί ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν: ὁ δήμαρχος Κομοτηνῆς Δημήτρης Κοτσάκης, ὁ βουλευτής Ροδόπης (ΠαΣοΚ) Γ. Πεταλωτής καί ὁ γραμματέας - ἐκπρόσωπος τοῦ ὑπουργοῦ Παιδείας Παν. Χαλβατζής. Ντάξει, κατεστημένο - mainstream ἔντυπο δέν πιστεύω ὅτι θά γίνουμε ἀλλά καί στό περιθώριο τοῦ δημόσιου λόγου/βίου, ὅπου πολύ θά μᾶς ἤθελαν πολλοί, δέν θά μποῦμε.

Διεθνής Ημερίδα για τους Ρομά στην Κομοτηνή

Την Παρασκευή 2 Νοεμβρίου η Θρακική Εταιρεία πραγματοποίησε στην Κομοτηνή μια ιστορικής σημασίας διεθνή ημερίδα για τους Ρομά της ελληνικής Θράκης. Μέσα στην κατάμεστη αίθουσα του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου (το κοινό έφτανε ως κάτω στα σκαλοπάτια!) οι 6 σύλλογοι των Ρομά θέλησαν να βάλουν ένα τέλος στην ρατσιστική άρνηση της ταυτότητάς τους που καθημερινά επιχειρείται από τους γνωστούς παράγοντες και διακήρυξαν με τον πλέον κατηγορηματικό τρόπο ότι αισθάνονται Έλληνες Ρομά και ότι είναι αναπόσπαστο κομμάτι του ελληνικού λαού! Ταυτόχρονα, παρουσία και του γραμματέα της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Συλλόγων Ελλήνων Ρομά, ανακοίνωσαν τη δημιουργία της Ομοσπονδίας Ελλήνων Ρομά Μουσουλμάνων. Εδώ πρέπει να επισημανθεί το γεγονός ότι σε παρόμοιες διακηρύξεις (ότι δηλαδή δεν αποτελούν μειονότητα αλλά είναι Έλληνες) έχουν προβεί από την εποχή σύστασης τους (1998) και στα συνέδριά τους (2001) και οι σύλλογοι των χριστιανών Ρομά της υπόλοιπης Ελλάδας. Συνάμα, στους χαιρετισμούς των προέδρων των συλλόγων τέθηκαν σοβαρά προβλήματα που ταλανίζουν τους Ρομά της ελληνικής Θράκης, όπως το στεγαστικό (ιδίως στη συνοικία στο τέρμα οδού Αδριανουπόλεως), προβλήματα ανεργίας, παιδείας και κοινωνικού ρατσισμού. Επιπλέον, ιδιαίτερη βαρύτητα είχε το γεγονός της παρουσίας (είτε μέσω εκπροσώπων είτε μέσω τηλεοπτικών μηνυμάτων) από εκπροσώπους των Ρομά των Βαλκανίων και της Τουρκίας.

Κατά την έναρξη της ημερίδας χαιρετισμό απηύθυνε ο πρόεδρος της «Μηχανικής» και ακούραστος αρωγός των αγώνων των Ρομά κ. Π. Εμφιετζόγλου, ενώ για τους Ρομά μίλησαν οι καθηγήτριες Άννα Λυδάκη (κοινωνιολόγος), από το Πάντειο Πανεπιστήμιο και Ίγκλα Μπίργκιτ (γλωσσολόγος) από το Πανεπιστήμιο της Σόφιας. Ιδιαίτερο μάλιστα ενδιαφέρον παρουσίασε η ομιλία της κ. Λυδάκη αφού ανέφερε ότι η παρουσία των Ρομά στον ελλαδικό χώρο χρονολογείται από τον 14ο αιώνα και κατά συνέπεια οι άνθρωποι αυτοί, μαζί με τα διακριτά πολιτιστικά χαρακτηριστικά τους, αποτελούν ένα ιστορικό κομμάτι του ελληνικού λαού. Αυτό άλλωστε φαίνεται από έθιμα που έχουνε κρατήσει και τα οποία εμείς τείνουμε να ξεχάσουμε, φέρνοντας μάλιστα ως τρανταχτό παράδειγμα τον γάμο: ο ρόλος του ψωμιού, η προικοδοσία της νύφης, η αγνότητά της, ακόμα και ο γάμος σε νεαρή ηλικία είναι μοτίβα και συνήθειες που υπάρχουν παλαιόθεν στον ελληνικό λαό και αποδεικνύουν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο μια άγνωστη στο ευρύ κοινό ταυτότητα παραδόσεων και πολιτισμικών συμπεριφορών. Η κ. Μπίργκιτ αναφέρθηκε σε πιο εξειδικευμένα θέματα ενώ στο τέλος της ημερίδας ακούστηκαν τραγούδια και μουσικές των Ρομά.

Μια ακόμα σημαντική πτυχή έθεσε ο πρόεδρος της Θρακικής Εταιρείας κ. Α.Λιάπης δηλώνοντας ότι εξετάζεται το ενδεχόμενο, σε συνεργασία με την κ. Μπίργκιτ και το Πανεπιστήμιο της Σόφιας, να μεταφραστούν βιβλία από τα βουλγαρικά στα ελληνικά, μέσα στα οποία διδάσκεται η γλώσσα ρομανί και αυτά να περάσουν ως μάθημα επιλογής στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Τέλος παραθέτουμε το ιστορικής σημασίας κείμενο που το υπογράφουν οι πρόεδροι των εξής συλλόγων: Πολιτιστικός Σύλλογος «Ρομ», Σύλλογος Αθιγγάνων Ν. Ροδόπης «Ρομ», Πολιτιστικός Μορφωτικός Σύλλογος Δροσερού Ξάνθης «η Ελπίδα», Πολιτιστικός Σύλλογος Πολύανθου Ροδόπης «Η φιλία των Ρομά», Πολιτιστικός Μορφωτικός Σύλλογος Αλάν Κουγιού «Ρομανί», Πολιτιστικός Σύλλογος Δροσερού Ξάνθης «Ρομ»:

«*Εμείς οι νόμιμοι εκπρόσωποι των μουσουλμάνων Ρομά της ελληνικής Θράκης δηλώνουμε ότι έχουμε αποφασίσει να ενωθούμε για να διεκδικήσουμε τη βελτίωση του κοινωνικού και οικονομικού επιπέδου των Ρομά. Δηλώνουμε επίσης ότι είμαστε και αισθανόμαστε αναπόσπαστο κομμάτι του ελληνικού λαού και ότι σε καμμία περίπτωση δεν αποτελούμε μειονότητα . Θα μας βρει αντίθετους κάθε προσπάθεια εκμετάλλευσης των δυσκολιών από όπου και αν προέρχεται, με σκοπό να χρησιμοποιηθούν σε βάρος της πατρίδας μας. Καλούμε την ελληνική πολιτεία και τον ελληνικό λαό να βοηθήσουν στην προσπάθεια επίλυσης των προβλημάτων μας*» .

Σχόλια πτερόεντα...

Μὲ 50 ἐκθέτες διεξήχθη (8-11 Νοεμβρίου) ἡ 1η Πανελλήνια Ἔκθεση Ἐνέργειας "Energon 2007" στὴν Κομοτηνή, ὑπὸ τὴν ὀργανωτικὴ εὐθύνη τῆς ΔΕΘ ΑΕ, σὲ ἐπιφάνεια 800 τ.μ. Οἱ συμμετέχοντες ἐκθέτες, μεταξὺ τῶν ὁποίων βρίσκονταν σημαντικοὶ ἐκπρόσωποι τῆς ἐνεργειακῆς ἐπιχειρηματικῆς κοινότητας τῆς χώρας, ἦταν ἀπὸ τὴν Κομοτηνή, τὴ Θεσσαλονίκη, τὴν Ἀθήνα, τὸ Κιλκὶς καὶ τὴ Θήβα, ἐνῶ χορηγοί της διοργάνωσης ἦταν ἡ ΔΕΠΑ, ἡ ΡΟΚΑΣ Group καὶ ἡ Solar Cells. Τὰ ἀντικείμενα στὰ ὁποῖα ἑστίασε ἡ διοργάνωση ἦταν οἱ Ἀνανεώσιμες Πηγὲς Ἐνέργειας (αἰολική, ἡλιακή, γεωθερμικὴ κτλ.), ἀλλὰ καὶ οἱ συμβατικὲς ἐνεργειακὲς ἐπιλογές, τὰ συστήματα ἐξοικονόμησης ἐνέργειας, τὰ συστήματα μεταφορᾶς καὶ διανομῆς ἐνέργειας, ἔξυπνες ἐνεργειακὲς λύσεις καὶ περιβάλλον. Ἐπίσης, στὸ πλαίσιο τῶν παράλληλων ἐκδηλώσεων τῆς Energon ἡ ΔΕΘ ΑΕ διοργάνωσε τὸ Σάββατο 10 Νοεμβρίου ἡμερίδα μέ θέμα "*Βιώσιμες Πηγὲς Ἐνέργειας στὴ Θράκη*", μὲ στόχο νὰ δώσει ἀπαντήσεις σὲ μιὰ σειρὰ ἐπίκαιρων ζητημάτων. Δὲν ἔλειψε καὶ ἡ ἐκπαιδευτικὴ πλευρὰ τῆς διοργάνωσης, καθὼς ὀργανώθηκαν καὶ ἐπισκέψεις ἀπὸ σχολεῖα τῆς περιοχῆς. Πάντως πρέπει νά ποῦμε ὅτι μέ βάση τήν διαφημιστική καμπάνια καί τήν ἐπικαιρότητα τοῦ θέματος περιμέναμε κάτι περισσότερο καί σίγουρα μέ μεγαλύτερο ἐνδιαφέρον γιά τό εὐρύτερο κοινό. Ἡ ἀποθαρρυντική εἰκόνα μᾶλλον ἀντικατοπτρίζει τό πόσο πίσω εἴμαστε (καί) στό ζήτημα αὐτό.

Διεξήχθη στή Μαρώνεια (9-10 Νοεμβρίου 2007) ἡ δεύτερη πανελλήνια συνάντηση μέ θέμα «*Προβληματισμοί γιά τήν προστασία καί διαχείριση τῶν σπηλαίων*», μέ πρωτοβουλία ἀφενός τῶν Ἐφορειῶν Παλαιοανθρωπολογίας - Σπηλαιολογίας καί ΥΠΠΟ, ἀφετέρου δέ τῶν τοπικῶν φορέων (Νομαρχία Ροδόπης καί Δῆμος Μαρώνειας). Ἡ ἐπιλογή τῆς Μαρώνειας συνδέεται φυσικά μέ τήν περίπτωση τοῦ παρακείμενου σπηλαίου (τό μοναδικό στή Θράκη), ἡ ἀξιοποίηση τοῦ ὁποίου συζητεῖται ἔντονα τά τελευταῖα χρόνια. Στήν συνάντηση, πέρα ἀπό τίς συμμετοχές τῶν δεκάδων Ἑλλήνων ἐπιστημόνων καί ἐμπλεκομένων μέ τά σπήλαια τῆς χώρας, παρέστησαν καί μίλησαν εἰδικοί καί ἀπό τήν Αὐστρία, τή Σουηδία κτλ, μεταφέροντας τήν ξένη ἐμπειρία στόν διάλογο πού ἀναπτύχθηκε.

Βεβαίως κάθε ἀνταλλαγή ἀπόψεων καί δημιουργία γνωριμιῶν εἶναι καλό πρᾶγμα, δέν εἴμαστε ἐμεῖς πού θά τό κατακρίναμε. Ὡστόσο, κι ἐπειδή ἀδυνατοῦμε ὡς ἄνθρωποι νά δοῦμε τήν προοπτική τῶν πραγμάτων σέ... γεωλογικά μεγέθη, θά προτιμούσαμε κάποια στιγμή νά δίνονταν καί μερικές πολύ συγκεκριμένες ἀπαντήσεις σέ ἐρωτήματα τοῦ τύπου: Ἀληθεύει ὅτι ἡ (τετελεσμένη) ἔνταξη τοῦ σπηλαίου τῆς Μαρώνειας στό πρόγραμμα NATURA 2000 ἀπαγορεύει κάθε προσπάθεια γιά τήν ἀξιοποίησή του; Ἀληθεύει ὅτι μέ τόν σημερινό ρυθμό τῶν χρηματοδοτήσεων τῶν ἀρχαιολογικῶν ἐρευνῶν στό σπήλαιο ἀπαιτοῦνται 5-10 χρόνια γιά νά ὁλοκληρωθοῦν; Ἀληθεύει ὅτι μεθοδεύεται προκήρυξη νέας μελέτης πού θά ἀχρηστεύσει τήν ὑπάρχουσα; Εἶναι δυνατόν νά μιλᾶμε γιά ἀνάπτυξη στήν περιοχή - ἄλλοτε μέ τό σπήλαιο, ἄλλοτε μέ τόν ἀρχαιολογικό χῶρο κι ἄλλοτε μέ τήν ἄγρια ὀμορφιά τοῦ Ἰσμάρου - ὅταν βρίσκεται στήν σημερινή ὁδική ἀπομόνωση; Καί, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἀντί νά μέμφονται κάποιοι διοργανωτές τήν ἀπουσία τῆς τοπικῆς κοινωνίας ἀπό τίς ἐργασίες τῆς διημερίδας (τί θά καταλάβαιναν ἄραγε;), θά μποροῦσαν νά ἀφήσουν καί κάποια ἔσοδα - διαμονῆς, φαγητοῦ - καί στή Μαρώνεια ἀντί νά τά φέρνουν στήν Κομοτηνή. Ὄχι μόνο λόγια!

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΠΑΝΙΔΗ, Θερμοπυλῶν & Πλάτωνος 11, Ξάνθη τηλ. - τ/ο 25410 27544, info@spanidis.gr

Στά Ζωνιανά τῆς Θράκης

Για την Χαρά μας στο **Μέγα Δέρειο** του Έβρου ίσως να ακούσατε τις τελευταίες μέρες: Πρόκειται για μια Ελληνίδα Δασκάλα που πήγε σε μειονοτικό σχολείο με την πρωτοφανή διάθεση να διδάξει στα μουσουλμανόπαιδα ελληνικά γράμματα και να αποτελέσει ενεργό μέλος της τοπικής κοινωνίας. Κάπως έτσι αρχίζει να βγαίνει από την σκοτεινή πλευρά του φεγγαριού η μειονοτική – μειονεκτική μας εκπαίδευση στα ορεινά της Θράκης.

Η Χαρά μας (**Χαρά Νικοπούλου**) πήγε στο Δέρειο μαζί με τον σύζυγο της (και τα πολιτικά τους δικαιώματα!) για να μείνει και να διδάξει, να βλέπει στα μάτια κάθε μέρα τους γονείς των μαθητών της (που την λατρεύουν) και να μετέχει ενεργά στην κοινωνία του χωριού. Το εντυπωσιακό, πέραν όλων των άλλων, είναι πως δεν πρόκειται για κάποια απελπισμένη που ήθελε να διορισθεί όπου και να είναι. Διότι απλά μιλάμε για την κόρη του προέδρου του Αρείου Πάγου! Που όπως καταλαβαίνουμε όλοι αν ήθελε θα υπηρετούσε… χειμώνα στην Αράχοβα και καλοκαίρι στην Μύκονο.

Εξ αιτίας της στο σχολείο έχουν αρχίσει να εφαρμόζουν κάτι παλιές ξεχασμένες συνήθειες για τις οποίες η πολιτεία στέλνει κάθε τόσο διαταγές και αποφάσεις για την εφαρμογή τους. Όπως η έπαρση σημαίας, η παρέλαση και ο έλεγχος στα οικονομικά του σχολείου. Επίσης επί των ημερών της άρχισαν να «τρέχουν» κάτι προγράμματα ξεχασμένα στο συρτάρι του διευθυντή για εκπαίδευση ενηλίκων (εκμάθηση ελληνικών) τα οποία τα είχαν στελεχώσει πέρυσι περίπου 40 γυναίκες ενώ φέτος, μετά από τις οδηγίες του τουρκικού Προξενείου, καμμία. Στο σχολείο τα παιδιά έζησαν καταστάσεις πρωτόγνωρες. Δημιουργήθηκε σχολική χορωδία που εμφανίστηκε και στη Θεσσαλονίκη. Αξίζει να σημειωθεί πως ορισμένα παιδιά έβλεπαν για πρώτη φορά τη θάλασσα…

Η δράση της βέβαια προκάλεσε τις αντιδράσεις διαφόρων, πρώτα του θρησκευτικού λειτουργού του χωριού και προέδρου της σχολικής εφορίας, διότι σε μία μεγάλη μερίδα των ντόπιων άρχισε να φαίνεται φιλική, ανθρώπινη και δημιουργική η Ελληνική εκπαίδευση με αποτέλεσμα να χάνει το κύρος του. Έπειτα του διευθυντή του σχολείου του οποίου κάποιες αυθαιρεσίες άρχισαν να δημοσιοποιούνται και τελικά του τουρκικού μηχανισμού όταν κατάλαβε ότι το κύρος των ανθρώπων του μειώνεται επικίνδυνα στο χωριό και διά των νεοεκλεχθέντων βουλευτών του ΠΑΣΟΚ

Χατζηοσμάν και **Μάντατζη** εγκαλούν την πολιτεία με τελεσίγραφο τους προς το γραφείο Μειονοτικής Εκπαίδευσης να αποσύρει την Χαρά του Δερείου από την θέση της μέχρι τις 7.11.2007, αλλιώς οι γονείς δεν θα ξαναστείλουν τα παιδιά τους στο σχολείο. Η κατηγορία; Ότι η Χαρά «ανακατεύεται παντού» και «απείλησε μία γυναίκα πως θα... καταστρέψει επαγγελματικά τον άνδρα της»! Γι᾽αυτό τον λόγο συγκεντρώθηκαν **23 υπογραφές από τους 38 γονείς** των παιδιών του σχολείου για να απομακρυνθεί από το Δέρειο. Σημαντικό: Όλοι οι σουνίτες γονείς υπέγραψαν και όσοι δεν υπέγραψαν ήταν Αλεβίτες. Από δω και πέρα αρχίζουν τα παράλογα και συνάμα ταπεινωτικά γεγονότα για την Χαρά αλλά και για την πατρίδα μας.

Το γραφείο μειονοτικής εκπαίδευσης αφού παίρνει το «τελεσίγραφο», το αντιμετωπίζει σαν τέτοιο και λειτουργεί μέσα στις ημερομηνίες που αυτό επιβάλλει, δηλαδή στις 7.11.2007 ορίζεται συνακρόαση των γονέων που υπέγραψαν εναντίον της Χαράς και της ίδιας σε κοινή παρουσία όλων, δηλαδή σε «λαϊκό δικαστήριο». Αλήθεια ποια υπηρεσιακή διάταξη προβλέπει την δημόσια απολογία - διαπόμπευση του δάσκαλου;

Σε αυτό το κλίμα λοιπόν έγινε μία «ακρόαση» των γονέων εναντίον της Χαράς από τους ιθύνοντες της μειονοτικής εκπαίδευσης οι οποίοι δεν μπορούσαν να ελέγξουν τίποτε από τα λεγόμενα διότι ήταν θέματα προσωπικά και σε καμμία περίπτωση υπηρεσιακά. Δημιουργήθηκε κλίμα προσωπικών αντιπαραθέσεων με αποτέλεσμα η Χαρά να αντιμετωπίσει ένα πολυμελές ακροατήριο ανδρών χωρίς να προστατευθεί επαρκώς από την επιτροπή που την κάλεσε σε «ακρόαση». Μάλιστα σε κάποια στιγμή εκτοξεύτηκε και βαρύτατος χαρακτηρισμός σε βάρος της (ήμασταν αυτήκοοι μάρτυρες) χωρίς αυτό να αποτελέσει λόγο περάτωσης της διαδικασίας. Μπορεί και να μην άκουσαν οι υπηρεσιακοί παράγοντες.

Είναι αλήθεια πως ο προϊστάμενος του γραφείου κ. **Μαραγκός** μίλησε με καλά λόγια για την Χαρά, αλλά πώς να καλύψεις κάποιον υπηρεσιακά όταν οι κατηγορίες που εκτοξεύονται είναι προσωπικές; Δηλαδή το Δημόσιο δια των εκπροσώπων του σύρθηκε σε μία διαδικασία που θα αφορούσε μάλλον ένα δικαστήριο παρά αυτούς, την στιγμή μάλιστα που δεν μπορούσε να προστατέψει τη διαδικασία.

Παράλληλα υπενθυμίζουμε ότι για τον κ. **Αλή Αμπτουραχμάν**, διευθυντή του σχολείου, εκκρεμούν υπηρεσιακές καταγγελίες (και Ε.Δ.Ε.) οι οποίες εμπίπτουν στις αρμοδιότητες του κ. Μαραγκού, συντονιστή της μειονοτικής εκπαίδευσης, να ελέγξει και να δείξει τέλος πάντων ότι αυτό το κράτος έχει κάποιες αρχές λειτουργίας.

Το ελπιδοφόρο μετά τη λήξη της παράστασης ήταν ότι μερικοί ντόπιοι συγχάρηκαν τη Χαρά στο προαύλιο του σχολείου με τη φράση «νάσαι καλά, τους έσπασες την αρχηγία» που με τα λίγα ελληνικά τους δείξαν την κατάσταση στο χωριό.

Τα ανωτέρω είναι με λίγα λόγια μερικά γεγονότα και καταστάσεις που δικαιολογούν τον τίτλο του άρθρου που παραπέμπει σε περιοχή με μειωμένη Ελληνική κρατική παρουσία. Φυσικά μας δημιουργούνται και μερικές απορίες - ερωτήματα. Γιατί το γραφείο μειονοτικής εκπαίδευσης επέτρεψε αυτήν την εξευτελιστική διαδικασία και μάλιστα με κλειστές πόρτες και όλους τους περισσότερους άνδρες γονείς «ενάντια» στη Χαρά και όχι με μία διακριτική κατά μόνας ας πούμε συζήτηση (όπως το είχαν ζητήσει κάποιοι γονείς) για τα παράπονα των γονέων; Χωρίς τον άμεσο και ασφυκτικό έλεγχο από τους εγκάθετους του Προξενείου και τους τραμπουκισμούς του κάθε **Κοτζά Αμέτ**, θα δινόταν η δυνατότητα σε κείνους τους γονείς που δεν τολμούσαν να εκφραστούν ανοικτά υπέρ της δασκάλας να μιλήσουν - ίσως και να βεβαιώσουν ότι ΔΕΝ υπέγραψαν το σχετικό κείμενο. Μια μεγάλη ευκαιρία για τη δημοκρατία και τη νομιμότητα χάθηκε. Έπίσης: Γιατί πρέπει πάντα να αντιδρούμε στην προξενική ατζέντα και να μην την ακυρώνουμε; Προβάλλοντας τη δική μας ατζέντα μέσα στα δημοκρατικά και φιλελεύθερα πλαίσια που κατά κοινή ομολογία βιώνουμε. Ποια είναι η θέση του ΠΑΣΟΚ για τη δημόσια τοποθέτηση των κοινοβουλευτικών του ανδρών, του αρκούν οι ψήφοι που φέρνουνε; Πώς δικαιολογείται η «τηλεοπτική» μεταστροφή του δημάρχου Ορφέα κ. **Πουλιλιού**, ο οποίος από θερμός υποστηρικτής της Χαράς έγινε «ουδέτερος παρατηρητής», δηλ. συνεργός του όχλου, αν όχι με τα κόκκινα κουκιά;

Το θέμα φαίνεται νά κλείνει με θετικό απολογισμό στή φάση αυτή, καθώς και ο υπουργός Παιδείας **Ευριπίδης Στυλιανίδης** με δηλώσεις του στο κανάλι ΔΕΛΤΑ (12-11) κάλυψε την δασκάλα και μίλησε για «*πολιτικές και εθνικιστικές σκοπιμότητες που βλάπτουν την εκπαίδευση των παιδιών*». Ωστόσο τα δημοσιεύματα στον μειονοτικό Τύπο (βλ. άρθρο του **Τζεμίλ Καπζά** στη «*Γκιουντέμ*», 9/11/07) που αναπαράγουν τις συκοφαντίες κατά της Χαράς, εμπλουτίζοντάς τες με άθλιους υπαινιγμούς για τον ρόλο της, δείχνουν ότι ίσως υπάρξει και δεύτερος γύρος...

Π.Κ.

Στάση εὔγλωττη, κλῖμα ἐλευθερίας

Ἡ διπλανή σκηνή εἶναι ἀπό τήν μικρή τελετή παράδοσης τοῦ νέου σχολικοῦ λεωφορείου πού θά μεταφέρει τούς μειονοτικούς μαθητές ἀπό τά χωριά τους στό Γυμνάσιο Ὀργάνης: Ἡ πιτσιρίκα προσέφερε τήν ἀνθοδέσμη στόν νέο γ.γ. τῆς Περιφέρειας Δ. Σταμάτη καί... προσέξτε στάση σώματος: Ψιλοβαριεστημένη, μέ τούς δύο ἀντίχειρες στίς τσέπες, ὅπως μέ μιά ὁποιαδήποτε παρέα της! Ἐμεῖς βεβαίως τό χαιρόμαστε, πάντα μᾶς ἀρέσει νά βλέπουμε ἄνεση στήν ἐπαφή τῶν ἁπλῶν ἀνθρώπων μέ τούς ἐκπροσώπους τῆς κρατικῆς ἐξουσίας. Δεν μποροῦμε ὅμως καί νά μήν κάνουμε τή σύγκριση μέ τήν πέραν τοῦ Ἕβρου κατάσταση, ὅπου ἕνας ἀντίστοιχος ἀξιωματοῦχος τοῦ Κράτους θά προκαλοῦσε δέος καί τρέμουλο ὄχι μόνο σέ ἕνα δεκαπεντάχρονο ἀλλά καί στόν πατέρα του καί σ' ὅλο του τό σόι μαζί. Ἄραγε αὐτοί οἱ ἄνθρωποι, πού γνωρίζουν καλά τήν κατάσταση στήν Τουρκία, μιά χώρα πού ἀρκετοί ἀναφέρουν ὡς Μητέρα - Πατρίδα, κάνουν τίς εὔλογες συγκρίσεις; Ἐκτιμοῦν τήν ἑλληνική δημοκρατία στήν ὁποία ἔχουν τήν τύχη νά ζοῦν, τόν ἀέρα τῆς ἐλευθερίας πού ἀνασαίνουν; Βλέπουν τήν πραγματικότητα καί χωρίς τά παραμορφωτικά γυαλιά πού ἐπιβάλλει ἡ μονίμως ἀνατολικά ἀλληθωρίζουσα ἡγεσία τους; Θέλουμε νά ἐλπίζουμε πώς ναί, γιά τό καλό ὅλων...

ΧΑΤΖΗΟΣΜΑΝ: Μία ἰδιόρρυθμη ἐρώτηση

Τό ὅτι ὁ νέος βουλευτής Ροδόπης τοῦ ΠαΣοΚ (λέμε, τώρα) **Ἀχμέτ Χατζηοσμάν** θά δώσει πολύ ὑλικό γιά τόν «*Ἀντιφωνητή*» ἦταν δεδομένο. Ὅμως μέ χαρά βλέπουμε πώς ὁ πρώην ὑπαρχηγός τοῦ ἐξτρεμιστῆ Σαδίκ μπῆκε στή Βουλή πολύ φορτσάτος καί ἤδη ἀπό τόν πρῶτο μήνα ξεκίνησε τό ἐθνωφελές ἔργο του.

Διαβάζουμε λοιπόν στίς πρόσφατες ἐρωτήσεις του: Πρῶτον τήν διαμαρτυρία του γιά τήν ἀπαγόρευση τῆς χρήσης τῆς τουρκικῆς γλώσσας στά μειονοτικά σχολεῖα τήν ἡμέρα τῆς ἐθνικῆς μας γιορτῆς (28/10): Ἐντός τίνος νομικοῦ πλαισίου ἀποφάσισε τήν ἀπαγόρευση ὁ Προϊστάμενος στή Ροδόπη; Δεύτερον τήν ἀγωνία του γιά τήν ἵδρυση δίγλωσσων νηπιαγωγείων, ὅπου θά ξεκινάει ὁ ἐκτουρκισμός τοῦ νηπίου: Πότε ἐπιτέλους θά τά ἱδρύσει ὁ κ. Ὑπουργός; Καί τρίτον καί καλύτερο, τό αἴτημά του πρός τόν ὑπουργό Οἰκονομικῶν νά... ἀνταμείψει τίς παρανομίες τῶν ψηφοφόρων του, μέ τήν «Οἰκονομική Ἐνίσχυση σέ νοικοκυριά Ὀρεινῶν καί Μειονεκτικῶν Περιοχῶν» πού θεσμοθετήθηκε πρίν 5 χρόνια ἀλλά οἱ καημένοι δέν τήν πῆραν! Τί συμβαίνει; Ἀφήνουμε τόν ἴδιον τόν βουλευτή νά τό περιγράψει: «*Στόν νομό Ροδόπης καί κυρίως στούς μειονοτικούς δήμους καί κοινότητες παρατηρεῖται ἕνα* ***ἰδιόρρυθμο*** *κ α θ ε σ τ ώ ς κατοίκησης (...) εἴθισται τά παιδιά μιᾶς οἰκογένειας μετά τόν γάμο νά χτίζουν τήν οἰκία τους στήν ἴδιαν αὐλή μέ τό σπίτι τῶν γονιῶν τους. Ἐ π ι π ρ ό σ θ ε τ α, τόσο τό σπίτι τῶν παιδιῶν ὅσο καί* ***οἱ λογαριασμοί (ΔΕΗ, ΟΤΕ κλπ) εἶναι στό ὄνομα τοῦ πατέρα****, μέ ἀποτέλεσμα νά ἀδυνατοῦν τά παιδιά νά ἀποδείξουν τήν ὕπαρξη δικοῦ τους νοικοκυριοῦ (...) μέχρι σήμερα ἡ ΔΟΥ Κομοτηνῆς ἀρνεῖται νά παραλάβει τά δικαιολογητικά τῶν αἰτούν-των μέ τό αἰτιολογικό ὅτι δέν μποροῦν νά ἀποδείξουν τήν ὕπαρξη ξεχωριστοῦ νοικοκυριοῦ...*»

Ἔτσι ἔχει λοιπόν ἡ κατάσταση: Χτίζουμε αὐθαίρετα καί μυστικά, ὅπου γουστάρουμε καί χωρίς νά δώσουμε ἕνα φράγκο ὁπουδήποτε. Μετά κλέβουμε ὅλα τά πάγια τέλη (μόνο;) ἀπό τίς ὑπηρεσίες κοινῆς ὠφέλειας - ρεῦμα, νερό, τηλέφωνο - καί μετά κλαιγόμαστε πού δέν παίρνουμε καί (μία ἀκόμη) κρατική ἐνίσχυση! Ἄν αὐτό δέν λέγεται θράσος καί πρόκληση, πεῖτε ἐσεῖς πῶς λέγεται γιατί ἐμᾶς τό λεξιλόγιό μας ἐξαντλήθηκε...

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΔΗΜΟΣ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Δημοσίευση Περίληψης Προκήρυξης
του Δήμου Κομοτηνής
Αρ. 41693/08 Νοεμβρίου 2007
για τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών με ανοικτή διαδικασία του έργου:
«Συνοδευτικές Υποστηρικτικές Υπηρεσίες του Σχεδίου "Ανάπτυξη για Όλους"
του Δήμου Κομοτηνής στις Τ.Π.Α.»
εργαζομένων και αυτοαπασχολούμενων σε πιστοποιημένα Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΚΕΚ) στο πλαίσιο του Π.Ε.Π. Α.Μ.Θ.
του Μέτρου 5.5 «Τοπικές Πρωτοβουλίες Απασχόλησης»

1. Αναθέτουσα Αρχή

ΔΗΜΟΣ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

2. Περιγραφή των Υπηρεσιών

Το έργο αφορά την παροχή Συνοδευτικών Υποστηρικτικών Υπηρεσιών για την κοινωνική και εργασιακή προετοιμασία, την άρση των διακρίσεων και την ενδυνάμωση των ατόμων που απειλούνται με αποκλεισμό από την αγορά εργασίας. Αντικείμενο του προκηρυσσόμενου έργου είναι η υλοποίηση 300 ατομικών συνεδριών και 56 ομαδικών συνεδριών για 100 άτομα που ανήκουν στις παρακάτω κατηγορίες πληθυσμού: α) νέοι έως 29 ετών β) γυναίκες γ) ειδικές πληθυσμιακές ομάδες δ) άτομα με ειδικές ανάγκες, και διαμένουν στην περιοχή παρέμβασης.

Η υλοποίηση της πράξης θα πραγματοποιηθεί σύμφωνα με την υπ. αριθμ. **11521/1027/18-11-2004** Απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης.

Ο προϋπολογισμός του εν λόγω έργου ανέρχεται σε **31.415,00 ευρώ**, συμπεριλαμβανομένου και του ΦΠΑ. Η υλοποίηση του έργου πρέπει να έχει ολοκληρωθεί μέχρι τις **30.09.2008.**

Διαδικασία

Ανοιχτός διαγωνισμός με σφραγισμένες προσφορές και κριτήριο επιλογής την συμφερότερη προσφορά.

3. Τόπος Παροχής Υπηρεσιών

Όπου επιβάλλεται από τη φύση των ζητούμενων υπηρεσιών.

4. Επαγγελματικά προσόντα

Οι υποψήφιοι ανάδοχοι θα πρέπει να δηλώσουν:

- το ονοματεπώνυμο καθώς και τα επιστημονικά και επαγγελματικά προσόντα του επιστημονικού υπευθύνου κάθε προγράμματος

-για το σύνολο της σύμβασης και κατά την σύνταξη αυτής το ονοματεπώνυμο του υπευθύνου του ανάδοχου φορέα.

5. Εναλλακτικές προσφορές

Εναλλακτικές προσφορέες ή αντιπροσφορές δεν γίνονται δεκτές

6. Διάθεση των έγγραφων στοιχείων του διαγωνισμού

α) Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να προμηθευτούν τα τεύχη της διακήρυξης από τον Δήμο Κομοτηνής

β) Το πλήρες κείμενο της προκήρυξης διατίθεται και σε ηλεκτρονική μορφή, μέσω του Διαδικτύου στη διεύθυνση **http://www.deako.gr**

γ) Καταληκτική ημερομηνία υποβολής για χορήγηση της αναλυτικής προκήρυξης του έργου είναι η **16η Νοεμβρίου 2007, ημέρα Πέμπτη.**

7. Χρόνος, τόπος και γλώσσα υποβολής των προσφορών

α) Η προθεσμία υποβολής προσφορών εκπνέει στις **22 Νοεμβρίου 2007.**

β) Οι προσφορές υποβάλλονται γραπτώς, απευθείας ή ταχυδρομικά, στο γενικό πρωτόκολλο του Δήμου Κομοτηνής. Σε αντίθετη περίπτωση δεν λαμβάνονται υπόψη και επιστρέφονται.

γ) Γλώσσα σύνταξης τωνπροσφορών είναι η Ελληνική.

8. Χρόνος καί τόπος αποσφράγισης των προσφορών

Η διενέργεια του διαγωνισμού και η αποσφράγιση των προσφορών θα ξεκινήσει στις **27 Νοεμβρίου 2007, ημέρα Τρίτη και ώρα 10:00 π.μ**. στον Δήμο Κομοτηνής και για τη συνέχισή της οι υποψήφιοι ανάδοχοι θα ενημερώνονται από τόν Δήμο.

9. Εγγυήσεις συμμετοχής

Με την υποβολή των προσφορών πρέπει υποχρεωτικά και με ποινή αποκλεισμού να κατατεθεί εγγυητική επιστολή ύψους **5%** του προϋπολογισμού της πράξης. Η εγγυητική επιστολή πρέπει να απευθύνεται προς τον Δήμο Κομοτηνής και να έχει ισχύ **εκατόν ογδόντα (180) ημέρες** από την επομένη της ημερομηνίας λήξης της προθεσμίας υποβολής των προσφορών.

10. Τρόπος χρηματοδότησης του έργου

Η χρηματοδότηση του έργου θα γίνει από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ) από τη ΣΑΕΠ 031/3 της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης και περιλαμβάνει συνδρομή από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο κατά 80% και κατά 20% από πόρους του Ελληνικού Δημοσίου.

11. Νομική μορφή των διαγωνιζομένων

Δικαίωμα υποβολής προτάσεων έχουν οι φορείς σύμφωνα με το άρθρο 7 της υπ. αρ. 113707/15-12-2005 ΚΥΑ των ΣΥΥ, όπως κάθε φορά ισχύει

12. Ισχύς των προσφορών

Τουλάχιστον **εκατόν ογδόντα (180) ημερολογιακές ημέρες** από την επομένη της ημερομηνίας λήξης της προθεσμίας υποβολής των προσφορών.

13. Κριτήρια ανάθεσης

Η πλέον συμφέρουσα προσφορά σύμφωνα με τους όρους της προκήρυξης και την ισχύουσα νομοθεσία.

14. Σύμβαση ανάθεσης

Οι συμβάσεις ανάθεσης συντάσσονται σύμφωνα με τους όρους της προκήρυξης, την υποβληθείσα προσφορά, την Εγκριτική Απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας.

15. Πληροφορίες

Για περισσότερες πληροφορίες οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να απευθυνθούν στα τηλέφωνα **2531037751**.

Ο Δήμαρχος Κομοτηνής

Δημήτριος Κοτσάκης

Καταλήψεις και φέτος!

Εθιμικό φαινόμενο του φθινοπώρου έχουν γίνει πια οι καταλήψεις σχολείων. Παρακολουθώντας το «ίδιο έργο» αρκετά χρόνια, θα' πρεπε να αρχίσουμε να βλέπουμε ουσιώδη ζητήματα πίσω από τα πανό στα σχολικά κιγκλιδώματα και τις κραυγές και ακρότητες πολλών πρωταγωνιστών.

Κατ' αρχάς, να σημειώσουμε ότι η δεδομένη αποτυχία του εκπαιδευτικού μας συστήματος με χρόνιες αδυναμίες και επικίνδυνη ακροβασία μεταξύ κοινωνικοποιητικού φορέα και φροντιστηρίου (εύλογα δεν μπορεί να ανταποκριθεί σε κανέναν από τους δύο ρόλους) οδηγεί τους μαθητές σε ψυχολογική και σωματική κόπωση. Έτσι γονείς και μαθητές προσπαθούν να απαλλαγούν από τη δυσάρεστη σχολική καθημερινότητα, προφασιζόμενοι αιτήματα άλλοτε σοβαρά κι άλλοτε όχι.

Φτάνουμε, λοιπόν, στις καταλήψεις σχολείων, από τις οποίες σπεύδουν να αποκομίσουν μικροκομματικά και συντεχνιακά οφέλη κόμματα και συνδικάτα. Ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α μάλιστα καταδικάζει την (αυτονόητη) πρωτοβουλία ενός εισαγγελέα να συσκεφθεί με φορείς της εκπαίδευσης για το θέμα και καταγγέλλει «ποινικοποίηση και καταστολή των αγώνων». Κοντά σ' αυτά η φοβική απραξία στελεχών της Εκπαίδευσης συμπληρώνουν το θέατρο του παραλόγου.

Η εξάπλωση των καταλήψεων σ' όλη τη χώρα καθιστά απολύτως σαφή την αποτυχία της νεωτερικής φιλελεύθερης παιδαγωγικής, η οποία πνίγηκε στις αντιφάσεις που η ίδια δημιούργησε. Η υιοθέτηση χαλαρής παιδαγωγικής στάσης με ατιμωρησία, ακαταλόγιστο ευθυνών, χαμηλές προσδοκίες από τους μαθητές και «χάιδεμα» των αυτιών τους οδήγησε σε ανεύθυνες πρακτικές «του χαβαλέ και της πλάκας». Όσο κι αν προσπαθούν να το αποποιηθούν αυτό σε ανακοίνωσή τους οι μαθητές ενός Λυκείου της πόλης μας, εμείς δεν είδαμε καμιά διαμαρτυρία μετά το πέρας των μαθημάτων ή το Σαββατοκύριακο.

Είναι ανάγκη, επομένως, όλοι οι πολίτες (και οι αυριανοί), να απορρίψουμε επιτέλους τις καταλήψεις ως μέσο διεκδίκησης. Πρώτα πρώτα γιατί αποτελούν μάθημα οχλαγωγίας. Όλοι γνωρίζουμε ότι οι καταλήψεις δημοσίων χώρων είναι πράξεις παράνομες, αφού αντιβαίνουν στο άρθρο 334 του Ποινικού Κώδικα. Κι αφού είναι πράξη παράνομη, δεν μπορεί να υλοποιηθεί, ακόμα κι αν την ψηφίσουν οι περισσότεροι. Κατάληψη θα μπορούσε να γίνει συμβολικά ως έσχατο μέσο (για λίγη ώρα) ή σε συνθήκες κατάλυσης των δημοκρατικών ελευθεριών, δηλαδή σε χούντα. Ο μαθητής, λοιπόν, παίρνει το μήνυμα ότι στη δημοκρατία υπάρχει ανοχή σε κάθε είδους ενέργεια, ακόμη και παράνομη, αρκεί να μαζευτούν πολλοί και να υπάρχει κάποια πρόφαση· και παράλληλα αντιλαμβάνεται ότι οι νόμοι υπάρχουν για να καταστρατηγούνται. Έτσι ακριβώς περιγράφει ο Αριστοτέλης την οχλοκρατία: «*ἕτερον δὲ εἶδος δημοκρατίας… κύριον δὲ εἶναι τὸ πλῆθος καὶ μὴ τὸν νόμον· τοῦτο γίνεται ὅταν τὰ ψηφίσματα κύρια ἦ ἀλλὰ μὴ ὁ νόμος· συμβαίνει δὲ τοῦτο διά τοὺς δημαγωγούς.*»(Πολιτικά, Δ, 4, 26). Σε οποιαδήποτε ευνομούμενη χώρα θα επενέβαινε αυτεπάγγελτα ο εισαγγελέας και θα προσπαθούσε να πείσει τους καταληψίες, υπενθυμίζοντάς τους όλες τις συνέπειες του νόμου. Ωστόσο οι καταλήψεις είναι μια ακόμα αυθαιρεσία έναντι του νόμου, όπως και η καταπάτηση δασικών εκτάσεων, η αυθαίρετη δόμηση, ο αθέμιτος ανταγωνισμός με μίζες κ.ά.

Το κακό, βέβαια, επεκτείνεται και στη σχολική κοινότητα αλλά και στην ευρύτερη κοινωνία. Διαρρηγνύεται ο κοινωνικός ιστός με γονείς, μαθητές, διευθυντές να αλληλοβρίζονται, δημιουργείται στις καταλήψεις ένα ανεξέλεγκτο πλαίσιο όπου ευδοκιμούν διάφορες παράνομες ενέργειες, οι οποίες διαταράσσουν το απαραίτητο ήρεμο παιδαγωγικό κλίμα, ενώ η απώλεια πολύτιμου χρόνου διασπά τη συνοχή της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Κυρίως όμως η κατάληψη της αναρχίας, της ασυδοσίας και των βανδαλισμών γίνεται η ταφόπλακα, για να σκεπαστούν, να εκφυλιστούν και να ευτελιστούν τελικά ορισμένα δίκαια αιτήματα των μαθητών. Να αφήσουμε την εκπαίδευσή μας να κατρακυλήσει πιο χαμηλά;

Π. Καρακολίδης

Ἰατρικῶν πλαστογραφιῶν συνέχεια

Στό προηγούμενο φῦλλο μας (31/10/07) γράφαμε γιά τήν ψευδοεργασία πού παρουσιάστηκε στήν ἐξέλιξη ἀναπληρωτῆ καθηγητοῦ στήν Ἰατρική Σχολή τῆς Ἀλεξανδρούπολης, μέ τό ὄνομα τοῦ πρύτανη Κ. Σιμόπουλου νά φιγουράρει κάτω ἀπό τήν λογοκλοπή. Παρακάτω δημοσιεύουμε καί σχολιάζουμε τήν ἐπιστολή πού λάβαμε ἀπό τόν ἄμεσα ἐμπλεκόμενο στήν ὑπόθεση καί (μᾶλλον) ἄμεσο θῦμα της:

Κύριε Διευθυντά,

Σχετικά με το άρθρο σας της 31ης Οκτωβρίου 2007 περί πλαστής εργασίας και επειδή τυγχάνω υπεύθυνος αλληλογραφίας για τη συγκεκριμένη εργασία που δημοσιεύθηκε στο περιοδικό «Onkologie» θα ήθελα να σας διευκρινίσω τα παρακάτω:

1ο) Ο κύριος συγγραφέας της εργασίας που αναφέρεται και ως πρώτος συγγραφέας, ανέλαβε ήδη την ευθύνη για το λάθος που προέκυψε κατά τη σύνταξη της εργασίας, που έγινε με βάση και σημείο αναφοράς την εργασία που επίσης αναφέρετε στο άρθρό σας (Current Medical Research and Opinion, 2002), και απέστειλε τελικά τα ίδια νούμερα χωρίς να τα αντικαταστήσει με τα πραγματικά νούμερα του δικού μας υλικού που αφορά ασθενείς με κακοήθη νεοπλάσματα του μαστού που αντιμετωπίσθηκαν στις Γυναικολογικές Κλινικές του Γ.Π.Ν. Αέξ/πολης. Ήδη έχει ζητηθεί από το περιοδικό «Onkologie» η δημοσίευση εκ νέου της εργασίας με την μορφή του Erratum, πράγμα το οποίο έχει ήδη γίνει αποδεκτό.

2ο) Είναι γεγονός ότι η συγκεκριμένη εργασία δημιούργησε σοβαρά προβλήματα στους φερόμενους ως συγγραφείς, οι οποίοι θεωρούσαν και δικαίως την εργασία ως ακριβή, αφού και το υλικό υπήρχε και είχε δοθεί στον κύριο συγγραφέα για επεξεργασία.

3ο) Ως προς την αναφορά σας στο πρόσωπο του Πρύτανη οφείλω να διευκρινίσω ότι ο ίδιος δεν είχε σχέση με το υλικό της εργασίας, ούτε την επεξεργασία του, παρά μόνο χρησιμοποιήθηκαν οι εγκαταστάσεις του Εργαστηρίου Πειραματικής Χειρουργικής το οποίο διευθύνεται από τον ίδιο και η συμμετοχή του θεωρήθηκε εκ μέρους μας επιβεβλημένη και τιμητική. Ήδη έχει ζητηθεί από τον ίδιο η διαγραφή του από τους συγγραφείς στο Erratum.

Σας παρακαλώ, να δημοσιεύσετε την παρούσα επιστολή, ώστε να αποκατασταθεί κατά το δυνατό το κύρος της Ιατρικής Σχολής και να αναδειχθεί η πραγματική συνθήκη που χαρακτηρίζει το περιστατικό όπως έχει παρουσιασθεί. Στη διάθεσή σας η αλληλογραφία με το περιοδικό και οι επιβεβλημένες διορθώσεις που έχουν γίνει.

Απάντηση «Α»:

Δεν είναι σπάνιο φαινόμενο κάποιος να προσπαθεί να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα όταν βρίσκεται σε εξαιρετικά δύσκολη θέση. Υπ' αυτήν την έννοια η «επιστολή» μόνο έκπληξη δεν προκάλεσε, άλλο που το περιεχόμενό της θα μπορούσε να θεωρηθεί περίπου προσβλητικό για τη νοημοσύνη ημών τε και αναγνωστών - χώρια η ανεξήγητη απουσία υπογραφών, κραυγαλέα απάδουσα της ιδιότητας των συντακτών της.

Επί της ουσίας, το «φταίει ο γάιδαρος, χτυπάμε το σαμάρι» τα λέει όλα. Ουδεμία αμφισβήτηση της ορθότητας του δημοσιεύματος προκύπτει από τα γραφόμενα του κ. Παπαδόπουλου, ο οποίος και ανέλαβε την υποχρέωση να απαντήσει ως μη όφειλε, αφού το δημοσίευμα ούτε τον ονομάτιζε, ούτε κατ' επέκταση στρεφόταν εναντίον του προσωπικά. Η επίμαχη εργασία είναι δημοσιευμένη σε περιοδικό και καταχωρημένη σε ιατρικό ιστότοπο στο Διαδίκτυο, και αποτελεί αντιγραφή (ήγουν είναι πλαστή) με ολόιδια νούμερα, ολόιδιους πινακες και ελαφρώς παραλλαγμένο κείμενο άλλης πρωτότυπης η οποία είχε δημοσιευθεί τέσσερα χρόνια πριν. Αν αυτό μπορεί να δικαιολογηθεί ως «λάθος που προέκυψε κατά τη σύνταξη της εργασίας ... και απέστειλε τελικά τα ίδια νούμερα χωρίς να τα αντικαταστήσει με τα πραγματικά...» επαφίεται στην κρίση οποιουδήποτε στοιχειωδώς νοήμονα.

«Οι φερόμενοι ως συγγραφείς» μας θύμισαν το φονιά στην Αιτωλοακαρνανία που αφού εκτέλεσε εν ψυχρώ πέντε ανθρώπους επειδή κυνηγώντας μπήκαν στο χωράφι του, στη συνέχεια τα ΜΜΕ τον ανεβοκατέβαζαν «φερόμενο ως δολοφόνο» σε έναν ακραία υποκριτικό–όσο και επιλεκτικό-διαγκωνισμό πολιτικής ορθότητας. Αναφορικά με το αν ο τελευταίος εκ των φερομένων ως συγγραφέων της πλαστής εργασίας - ο οποίος τυγχάνει να είναι και Πρύτανης- γνώριζε για την εργασία, δεν ξέρουμε τι είναι χειρότερο. Να μη γνώριζε τίποτα για μια εργασία που ως τελευταίο όνομα κατά τα ειωθότα υποτίθεται ότι είχε επιβλέψει, ή να γνώριζε για μια εργασία που δεν έγινε ποτέ αφού ήταν αντιγραφή άλλης. Σε τελική ανάλυση και για να αποφευχθούν παρόμοιες περιπλοκές στο μέλλον, ας δημοσιοποιήσουν έναν κατάλογο με τις εργασίες που αναφέρουν στο CV τους (και χρησιμοποιούν για κατάληψη θέσεων) για τις οποίες δεν γνωρίζουν τίποτα!

Διότι μετά το δημοσίευμα του «Α» νέο εντυπωσιακότερο ίσως περιστατικό έλαβε χώρα. Επίκουρος καθηγητής της Ιατρικής υποψήφιος για μονιμοποίηση στη θέση του, με έγγραφο που απέστειλε στους εκλέκτορες άκουσον άκουσον ***«αποσύρει» τέσσερις (4) δημοσιευμένες εργασίες από το βιογραφικό του χωρίς καμία περαιτέρω εξήγηση. Σε μια από αυτές εμφανίζεται μεταξύ άλλων εκ νέου το όνομα του κ. Πρύτανη*** *ενώ και στις τέσσερις το όνομα του κ. Παπαδόπουλου. Τόση δουλειά στράφι, γιατί; Εμείς πάντως οι άσχετοι επαρχιώτες παρόμοια επιστημονική πρακτική πρώτη φορά ακούσαμε παγκοσμίως.*

Με όλα αυτά, φοβόμαστε ότι το τρωθέν κύρος της Ιατρικής Σχολής όχι απλώς δεν αποκαθίσταται με τη δημοσίευση της παρούσας «επιστολής» αλλά αντίθετα καταβαραθρώνεται με όσα συνέβησαν και όπως φαίνεται εξακολουθούν να συμβαίνουν. Με την ευκαιρία σημειώνουμε πως ουδεμία απάντηση λάβαμε αρμοδίως για τις υπόλοιπες καταγγελίες σχετικά με προηγούμενη κρίση καθηγήτριας, διδακτορικά-μαϊμούδες καθηγητών και όχι μόνο κοκ. *Επιμένουμε ότι το θέμα είναι εξαιρετικά σοβαρό και με μεγάλο βάθος για να μείνει στο επίπεδο ενός δημοσιεύματος επαρχιακού φύλλου.*

(Υ.Γ.: Από υπερβάλλοντα ζήλο στο προηγούμενο δημοσίευμα καταγράφηκε μαζί με τα υπόλοιπα και η εξέλιξη αναπληρωτή σε τακτικό καθηγητή με αναφορά στην ιδιότητά του ως αδελφού βουλευτή της ΝΔ, γεγονός ουδόλως επιλήψιμο και ως εκ τούτου άδικο και παραπλανητικό για την επιστημονική του επάρκεια την οποία και σεβόμαστε.)

Γιά τόν κ. Ἐμφιετζόγλου

Ἀπό τόν καλό Πομάκο φίλο μας, **Ἰρφάν Μεχμεταλή** (Μάνταινα Ξάνθης), λάβαμε τήν παρακάτω ἐπιστολή:

Κύριε διευθυντά,

Τό μεγάλο πρόβλημα πού φάνηκε πρίν λίγες μέρες σέ μιά πομάκικη οἰκογένεια μέ 4 παιδιά, πού βρίσκεται σέ τραγική οἰκονομική κατάσταση καί ψάχνει λύση μέσα κι ἔξω ἀπό τήν Ἑλλάδα, ἔφερε στό νοῦ μου ὅσες φιλανθρωπίες ἔχει κάνει ὁ κ. Πρόδρομος Ἐμφιετζόγλου. Δέν θέλω νά γράψω ἄλλα ὅμως πιό πολύ γράφω γιά νά πῶ πόσο ντρέπομαι καί λυπᾶμαι γιά κάποιους ἀπό τά χωριά μας. Αὐτούς πού τόσα χρόνια τώρα προσπαθοῦν νά φορτώσουν ὅλα τά στραβά τοῦ κόσμου στόν κ. Ἐμφιετζόγλου. Ἄν κανείς δέν γνωρίζει τόν ἄνθρωπο αὐτόν καί τό ἔργο του στή Θράκη, θά πίστευε ὅτι εἶναι ὁ χειρότερος ἐχθρός τῶν μουσουλμάνων. Κι ὄχι μόνο αὐτό δέν ἄλλαξε ἀλλά ἀκούω τελευταῖα καί ἀπό μερικούς χριστιανούς νά τόν κατηγορᾶνε - γιά ποιό πρᾶγμα ἄραγε; Μήπως βοήθησε γιά κάποιον κακό σκοπό; Εἶναι ντροπή νά τιμᾶς τούς παπποῦδες σου, τή γλώσσα τους, τόν πολιτισμό τους; Θέλω λοιπόν νά πῶ, ἀπό ὅσα γιά χρόνια ἔχω γνωρίσει ὁ ἴδιος, ὅτι ποτέ δέν θυμᾶμαι τόν κ. πρόεδρο τῆς ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ νά ζητάει τίποτε ἀπό κανέναν καί μονάχα νά δίνει σέ ὅποιον σχεδόν τοῦ ζητάει. Ἄς βγεῖ κάποιος νά πεῖ ὅτι αὐτό εἶναι ψέμμα. Ἄς βγεῖ νά πεῖ ὅτι ὁ πρόεδρος προσωπικά - ὄχι κάποιος ἄλλος πού ἐδῶ μιλοῦσε γιά τήν Μηχανική - ἔδωσε λεφτά γιά κάτι κακό, ζήτησε κάποιο ἀντάλλαγμα γιά μιά χάρη, ἀρνήθηκε τή βοήθεια πού τοῦ ζήτησαν. Κι ἄς σκεφτοῦν ὅλοι γιά ποιόν ἄνθρωπο μιλᾶμε. Γιά ἕναν ἐπιχειρηματία πού θά μποροῦσε νά εἶναι ὅλη μέρα μέ ὑπουργούς καί μεγάλους ἀλλά αὐτός προτιμάει νά γυρνάει στά χωριά μας μέ Πομάκους ἀγρότες καί ἐργάτες. Πόσους τέτοιους ἀνθρώπους ἄραγε ξέρουμε; Ναί, ἔχει πολλά χρήματα, καί λοιπόν; Δέν εἶναι καί λίγοι ὅσοι ἔχουν ἐξίσου πολλά λεφτά, ὅμως τά ἔχει δεῖ κανένας ποτέ; Τήν ἀχαριστία καμμιά θρησκεία δέν τήν τιμάει καί τό εὐχαριστῶ τό θέλει κι ὁ ἴδιος ὁ Θεός.

Διανομή δώρων σέ Ρομά τῆς Θράκης

Τό ὄνομα τῶν Σκοπίων

Σέ ἐπιστολή του (7/11/07) πρός τήν ὑπ. Ἐξωτερικῶν κ. Θ. Μπακογιάννη, ὁ Παλαιστινιακῆς καταγωγῆς συμπολίτης μας **Καβάσμι Φαρίντ** (Ἀλεξανδρούπολη) γράφει μεταξύ ἄλλων γιά τό ζήτημα τῆς ὀνομασίας τῶν Σκοπίων:

«...Από τά ΜΜΕ ἔχουμε καταλάβει ὅτι ἡ Ἑλλάδα καί μετά ἀπό 17 χρόνια διαπραγματεύεται ἕνα σύνθετο ὄνομα καί ἦταν κοντά στή συμφωνία μέ τό ὄνομα Gorna Macedonia, δηλαδή Ὀρεινή Μακεδονία ἤ Ἄνω Μακεδονία. Ἀφοῦ ἔχουμε φτάσει στό σημεῖο αὐτό, δηλαδή νά διαπραγματευόμαστε ἕνα σύνθετο ὄνομα μέ τόν ὅρο Μακεδονία, θεωρῶ ὅτι ἡ σύνθετη ὀνομασία ἀπαιτεῖ πολλή προσοχή: Gorna Macedonia σημαίνει ὅτι ὑπάρχει καί Dolna Macedonia (= Πεδινή ἤ Κάτω Μακεδονία)· καί στή συνέχεια πῶς θά καλοῦμε τούς γείτονες; Gorni Macedoni (Ὀρεινοί Μακεδόνες) ἤ μόνο Gorni (Ὀρεινοί);!

Σλαβομακεδονία εἶναι πρόταση πού ἡ ἀλβανική μειονότητα τήν ἔχει ἀπορρίψει ὅμως κι ἐμεῖς πρέπει ν' ἀντισταθοῦμε καί σ' αὐτήν τήν ὀνομασία. Καθώς ἡ Ἑλλάδα δέν χρησιμοποιεῖ διεθνῶς τό ὄνομα Ἑλληνική Μακεδονία, μετά ἀπό πολλά χρόνια χρήσης τοῦ ὅρου Σλαβομακεδονία ἀπό τήν ἄλλη πλευρά, ὁ κόσμος θά ἔχει τήν ἐντύπωση ὅτι ἡ Μακεδονία εἶναι Σλαβική.

Μακεδονία τοῦ Βαρδάρη - Vardarska Macedonia εἶναι ἕνα ὄνομα πού δείχνει τόν πραγματικό γεωγραφικό χῶρο καί τήν πολιτική ὀντότητα στό συγκεκριμένο τμῆμα τῆς Μακεδονίας. Ταυτόχρονα εἶναι πιό ρεαλιστικό καί ἀποδεκτό ἀπό ὅλους τούς κατοίκους τῶν Σκοπίων. Ἄν ρωτοῦσε κανείς πρίν τό 1990 ἕναν κάτοικο, Σλάβο ἤ Ἀλβανό, πῶς λέγεται ὁ χῶρος πού ζεῖς, πέρα ἀπό τήν πολιτική ὀνομασία Σοσιαλιστική Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας, θά ἀπαντοῦσε: Βαρδάρσκα Μακεντόνια, δηλαδή Μακεδονία τοῦ Βαρδάρη. Ἀπό τό 1945 ἔτσι ὀνόμαζαν τόν ἑαυτό τους καί ἄς μήν ξεχνᾶμε ὅτι τό 1908 κυκλοφόρησαν χάρτες γι' αὐτόν τόν χῶρο μέ τό ὄνομα Βαρδαρία. Τό ὄνομα θά χρησιμοποιεῖται μέ σλαβική προφορά Vardarska Macedonia, ἐμεῖς ὡς Ἑλλάδα θά χρησιμοποιοῦμε τόν ὅρο Vardarska Δημοκρατία, μέ τήν προοπτική νά καθιερωθεῖ ἔτσι ἄν τό καταφέρουμε, ἀλλιῶς θά εἶναι διεθνῶς Vardarska Macedonia (μέ σλαβική προφορά)...»

Μπινιές

§

Ὅπως λένε οἱ ἅγιοι πατέρες, ὁ πειρασμός σέ ἐπισκέπτεται ὅταν εἶσαι μόνος. Πράγματι, εἶδες κανέναν νά μαλακίζεται δημόσια, πέρα ἀπό τήν τηλεόραση;

§

Ὁ φίλος μου μοιάζει μέ τόν σπουργίτη, δέν ζητᾶ ἀλλά βρίσκει. Σ' ἕναν κόσμο βαρυφορτωμένο, ἐπιμένει νά κουβαλᾶ μόνο τό δικό του βάρος. Σάν τόν σπουργίτη, τόσο ἀθόρυβα, τόσο ἐλεύθερα

§

Τά παιδιά, ἐπειδή παίζω Καραγκιόζη, βλέποντάς με μέ φωνάζουν Καραγκιόζη. Ἐπιτέλους, συντελέσθηκε ἡ πολυπόθητη ἕνωση!

§

Ἡ ἀνατολική μουσική παίζεται μέ ζεστό κῶλο

Δόν Σάντσο - VRiZΩ Ντου Γιακαμπόσο παύλα Βουλτσίδης SUMO FUNDO Μπαμπατζιάν

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Α ΛΑ ΤΟΥΡΚΑ

Ὁ τ. πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων τῆς Βουλῆς **Μεχμὲτ Ἐλκατμὶς** μίλησε στὸ περιοδικὸ *Γενὶ Ἀκτουὲλ* σχετικὰ μὲ τὶς ἀναφορές του ποὺ μιλοῦσαν γιὰ ἀνεξιχνίαστες δολοφονίες, θανάτους συλληφθέντων κ.ἄ.

- Λέτε "Μέχρι τώρα πολλὲς ἀναφορὲς συντάξαμε ἀλλὰ κανεὶς δὲν ρώτησε τί ἔγιναν". Τί εἶναι αὐτὲς οἱ ἀναφορὲς;

- Εἶναι ἀναφορὲς τῆς ἐπιτροπῆς ἐρευνῶν τῆς Βουλῆς γιὰ γεγονότα ποὺ συγκλόνισαν τὴν κοινωνία. Ὅμως πιστεύω πὼς δὲν ἐκτιμήθηκαν σοβαρά. Μέρος τῶν ἀναφορῶν παρὰ τὴν παρέλευση μεγάλου χρονικοῦ διαστήματος δὲν ἔγινε δυνατὸ νὰ συζητηθοῦνε. Ἡ σχετικὴ μὲ τὶς ἀνεξιχνίαστες δολοφονίες ἀναφορὰ δόθηκε τὸ 1993 στὴν προεδρία τῆς Βουλῆς καὶ ἀκόμα δὲν συζητήθηκε. Ἐπίσης ἡ ἀναφορὰ γιὰ τὰ γεγονότα στὸ Σέμντινλι δόθηκε στὰ μέσα Ἀπριλίου τοῦ 2006. Ἀφῆστε κατὰ μέρος τὰ δέοντα, μὰ οὔτε συζητήθηκε, στοὺς βουλευτὲς δὲν μοιράστηκε, στὴν κοινὴ γνώμη δὲν ἀνακοινώθηκε. Καὶ ὅμως, προβλέπεται πὼς ἕνα μήνα μετὰ τὴν παράδοσή τους στὴν Βουλὴ οἱ ἀναφορὲς νὰ συζητοῦνται. Οἱ ἀναφορὲς αὐτὲς δὲν συζητήθηκαν

- Γιατί;

- Φαίνεται τὸ ἐμποδίζουν οἱ σχετικοὶ κύκλοι.

- Κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ἐρευνῶν σας τί εἴδους δυσκολίες ἀντιμετωπίσατε ;

- Γιὰ παράδειγμα στὴν ὑπόθεση Σουσουρλοὺκ μᾶς δόθηκε προθεσμία 4 μηνῶν. Πέρασε ἕνας μήνας γιὰ νὰ βροῦμε ἕνα δωμάτιο γιὰ τὶς ἐργασίες τῆς ἐπιτροπῆς μας. Τότε εἶπα πὼς θὰ παραιτηθῶ. Ὁ τότε πρόεδρος τῆς Βουλῆς μοῦ εἶπε "Βρὲς ἐσὺ αὐτὸ ποὺ σοῦ ἀρέσει κι ἐγὼ θὰ τὸ ρυθμίσω". Καὶ ἔτσι ἔμεινα. Ὑπῆρχαν ντοκουμέντα 150.000 σελίδων, ἑκατοντάδες ἄτομα κατέθεσαν. Στὴν Τουρκία μερικὰ πράγματα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνουν. Τὸ εἴδαμε καὶ στὴν ὑπόθεση Σέμντινλι, καὶ τί δὲν ἔγινε σὲ βάρος τοῦ εἰσαγγελέα ποὺ εἶχε ἑτοιμάσει τὴν δικογραφία! Ὅπως καὶ σὲ βάρος μας. Ἀπὸ τὰ 15 μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τὰ 12 ἔμειναν ἐκτὸς Βουλῆς. (...)

- Στὴ διάρκεια τῆς ἔρευνας εἴχατε εὔκολη πρόσβαση στὶς πληροφορίες ποὺ ἐπιθυμούσατε;

- Ὄχι, διότι ὑπάρχει τὸ θέμα τῆς μυστικότητας. Ὑπάρχει σχετικὸς νόμος καὶ στὸ Σύνταγμα καὶ στὸ καταστατικό της Βουλῆς. Συγκεκριμένα ἀναφέρει: Δὲν μπορεῖ νὰ γίνεται ἔρευνα σχετικὰ μὲ τὰ κρατικὰ καὶ ἐμπορικὰ ἀπόρρητα. Ποιὸ εἶναι ἀπόρρητο καὶ ποιὸ ὄχι, ποιὸ τὸ κριτήριο γι' αὐτό, δὲν ὑπάρχει ὁρισμός. Σὲ διάφορες ὑπηρεσίες ποὺ πήγαμε, μᾶς ἔλεγαν «Ἄ, αὐτὸ εἶναι κρατικὸ μυστικό, δὲν μποροῦμε νὰ σᾶς τὸ ποῦμε». Ἔτσι σχετικὰ μὲ τὰ χαμένα ὅπλα ἕνας ἄνθρωπος μᾶς εἶπε: «Ναὶ ἐγὼ τὰ εἶχα τὰ ὅπλα, ἀλλὰ δὲν μπορῶ νὰ σᾶς πῶ ποῦ τὰ ἔδωσα διότι εἶναι κρατικὸ μυστικό. Στὴν περίπτωση τοῦ Σουσουρλοὺκ ὁ Μεσοὺτ Γιλμὰζ σὲ γράμμα πρὸς τὸν πρόεδρο Ντεμιρὲλ ἔγραφε: «Τὸ κράτος ἀντιμετωπίζει σοβαρὲς ἀπειλές. Ὑπάρχουν σχέσεις μαφίας - συμμοριῶν - πολιτικῆς. Ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ ἔρθουν στὴν ἐπιφάνεια. Ὅμως φοβᾶμαι πὼς ἂν γίνει αὐτὸ τὸ κράτος θὰ ζημιωθεῖ»! Δηλαδὴ ἀπὸ τὴν μία λέει νὰ ἀποκαλυφθοῦν ὅλα καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ὄχι γιὰ νὰ μὴ ζημιωθεῖ τὸ κράτος. Τελικὰ δὲν ἀποκαλύφθηκε τίποτε. Σχετικὰ μὲ τὰ χαμένα ὅπλα γράψαμε ἕνα γράμμα στὸ Συμβούλιο Ἐθνικῆς Ἀσφάλειας ζητώντας πληροφορίες. Ἀπάντηση δὲν ἦρθε. Γιὰ κάποια ἄλλα θέματα γράψαμε καὶ στὸ Γενικὸ Ἐπιτελεῖο, ἀλλὰ ἀπάντηση δὲν ἦρθε. (...) Σχετικὰ μὲ τὸν Γεσὶλ (δολοφόνος ἀριστερῶν, Κούρδων κ.ἄ.) ζητήσαμε ἀπὸ τὶς τράπεζες νὰ μᾶς ποῦνε ἂν ἔχει λογαριασμὸ σὲ αὐτὲς ἀλλὰ οἱ περισσότερες ἀπάντησαν πὼς εἶναι ἐμπορικὸ μυστικό!

- Πιστεύετε πὼς ὑπάρχει θέμα ἀνεξαρτησίας τῶν δικαστηρίων;

- Τὰ δικαστήρια εἶναι ἀρκετὰ ἀνεξάρτητα ἀλλὰ ὄχι ἀμερόληπτα. Μερικὲς φορὲς ἀπορῶ μὲ τὶς ἀποφάσεις τους. Στὴ θητεία μου στὴν Ἐπιτροπή, τὰ περισσότερα παράπονα ἀφοροῦσαν τὶς φυλακές καί ἀκολούθως ἀποφάσεις δικαστηρίων. Ὁ πολίτης δὲν πιστεύει στὴ Δικαιοσύνη.

(1-11-07, ἐφ. Ζαμάν)

Μ.Κ. **kyneg@otenet.gr**

Ἀντιφωνήματα

Ἕνα βῆμα κοντύτερα στὴν εὐρωχούντα μᾶς φέρνει ἡ νέα «ἀντιτρομοκρατική» νομοθεσία τῆς ΕΕ γιά τό Διαδίκτυο καί (περίπου) κανείς δέν μιλάει. Ἀπό τώρα!

Ἕνας Παλαιστίνιος (ὁ 41χρονος ταξιτζής Emad Khouri, βόρεια τῆς Χάιφας) μαχαιρώθηκε πισώπλατα μά ὄχι καί ἀναίτια: «*Ἦταν Ἄραβας*», ὅπως εἶπε κι ὁ δράστης

Πάντως δέν χρειάζεται νά τόν βγάλουν τρελλό οἱ Ἀρχές γιά νά τόν ἐλευθερώσουν. Ἄς ποῦν ἀνοιχτά ὅτι ἡ σύλληψη ἀπογόνου ἐπιζώντων τοῦ «Ὁλοκαυτώματος» εἶναι ἀντισημιτισμός.

Ἑβραία φοιτήτρια στό Παν/μιο George Washington, πού κατήγγειλε ὅτι ἄγνωστοι σχεδίασαν 6 σβάστικες στήν πόρτα της, ἀποκαλύφθηκε πώς τίς ἔκανε μόνη της

Νά λοιπόν πού ἔχουν καί τά... καλά τους οἱ κρυφές κάμερες. Μετράει κανείς πόσες ἀνάλογες προβοκάτσιες ἀποκαλύφθηκαν ἐσχάτως ἢ χάθηκε ὁ λογαριασμός;

Μιά ἐκκλησία (Βαπτιστῶν) πυρπολημένη (24/10/07) στήν Ἱερουσαλήμ κανέναν δέν συγκινεῖ. Ἕνα σύνθημα σέ τοῖχο συναγωγῆς, αὐτό ναί, πανικοβάλει τούς πάντες.

Ξεκίνησε ἡ δίκη τοῦ Σέσελι στή Χάγη, στό «δικαστήριο» πού ἔστησε ἡ Νέα Τάξη κατά τῆς σερβικῆς ἀντίστασης. Μή σκᾶτε, ὅταν τόν σκοτώσουν θά τό μάθετε

Οὔτε ἡ καθημερινότητα τῆς Ἀθήνας, οὔτε ἡ ἀντιρουμανική ἔκρηξη στήν Ἰταλία, οὔτε ἡ κοινή λογική δέν μποροῦν νά νικήσουν τήν πολυπολιτισμική ἀερολογία

Πού ἐξακολουθεῖ νά συνηγορεῖ μέ ἠθικολογίες καί εὐχολόγια ὑπέρ τῆς εἰρηνικῆς εἰσβολῆς μεταναστῶν πού ἐξελίσσεται σέ σύγκρουση. Κι ἄν τώρα ἀποφεύγουμε τήν ἀσπιρίνη, αὔριο θά μποῦμε χειρουργεῖο

Μέ 183 παιδιά (καί προοπτική γιά 2000) ξεκίνησε τή λειτουργία του τό σχολεῖο πού ἔστησε στό Χαλέπι τῆς Συρίας ἡ «*Ἀλληλεγγύη*». Κάτι ἀκόμα κινεῖται...

Ὅποιος ἀμφέβαλε γιά τήν ὀρθότητα τῆς λαϊκῆς ρήσης περί τῆς ἐπίπλευσης τῶν φελλῶν, ἀπό τήν 11η Νοεμβρίου καί μετά ἔχει καί ἀριθμητική ἀπάντηση: 60%!

Ὁ 64χρονος Κύπριος Στ. Στεφάνου, πού πέθανε ἀπό τό ξύλο στά μπουντρούμια τῶν Κατεχόμενων, τελευταῖος μάρτυρας τῆς Ε/Τ προσέγγισης στό νησί.

Θά κινηθεῖ κανένας στή Θεσσαλονίκη ὑπεύθυνα γιά τό ὄνομα τῶν Ψευτομακεδόνων ἢ θά περιμένουμε ὅλοι λύση ἀπ' τή Μητσοτάκω; Μόνο γιά κλάψες εἴμαστε;

Ψάχνω στίς ἐφημερίδες, στά κανάλια, στήν καθημερινότητα... Ἄνω κάτω τά 'κανα ὅλα, πουθενά τίποτα. Ρέ σεῖς... Εἶστε σίγουροι ὅτι ἔχουμε κυβέρνηση;

30% πάνω πέρυσι ὁ τζίρος τῶν βιολογικῶν τροφίμων στή χώρα μας. Θετικό, βέβαια, ἀλλά τά 2/3 ἦταν εἰσαγόμενα. Νάτος ὁ δρόμος γιά τόν Ἕλληνα ἀγρότη

Πάντως φέτος ἡ μείωση τῆς παραγωγῆς ἀφορᾶ βαμβάκι, καπνό, λάδι, τεῦτλα, σταφίδα, στάρι, γάλα, ἐσπεριοειδῆ, κρασί... Ἡ ΚΑΠ ἦταν ἡ χειρότερη πυρκαγιά!

20-30/11/07, στή Νομαρχία Καβάλας, θά βρίσκεται ἡ ἔκθεση τοῦ καθ. Κ. Φωτιάδη γιά τόν Ποντο καί τή γενοκτονία τῶν Ἑλλήνων κατοίκων του.

Μήπως πρέπει νά πάει καί ἡ κ. Ἀρβελέρ πού ἀπορρίπτει τόν ὅρο «γενοκτονία», ἀφοῦ, ὅπως δήλωσε (3/11, Χίος) «*ἡ μόνη ἀληθινή γενοκτονία εἶναι τῶν Ἑβραίων*»;

Ἔφυγε τό 646 ΜΤΠ ἀπό τήν Κομοτηνή γιά τή Μιτροβίτσα τοῦ Κοσόβου. Τοὐλάχιστον ἐκεῖ δέν πᾶμε ὡς στρατός Κατοχῆς ἀλλά προστασίας τῶν Σέρβων. Ἢ ὄχι;

Στό Interreg ἐνέταξε τήν κωνωποκτονία τῆς Ροδόπης ὁ δῆμος Αἰγείρου γιά τό 2008. Ἐλπίζουμε αὐτό νά σημάνει καί διαφάνεια μεγαλύτερη ἀπό ἄλλοτε...

Ἄλλη μιά καταγγελία τῆς τραγικῆς κατάστασης μέ τά φυτοφάρμακα καί τά λιπάσματα στή Ροδόπη, αὐτή τοῦ ἀντινομάρχη Κ. Κατσιμίγα. Καιρός γιά ἔργα;

Ξεκινάει ἐκπομπές στό TRT International ἡ γνωστή (τέως συμπολίτης μας καί νῦν κάτοικος Πόλης), ἐκδότρια Χουλιά Ἐμίν. Τίτλος «*Ἐμεῖς ἐδῶ εἴμαστε*», μέ θέματα Θράκης. Ἐμεῖς ἄραγε ποῦ εἴμαστε;

Ἀποτελέσματα τῆς 11/11/07 στή Ροδόπη: Ἐνῶ οἱ πλειονοτικοί ὑπερψήφιζαν Βαγγέλη, στούς μειονοτικούς δήμους ὁ Γιῶργος σάρωνε μέ ποσοστά ἄνω τοῦ 90%! Γιατί ἄραγε...

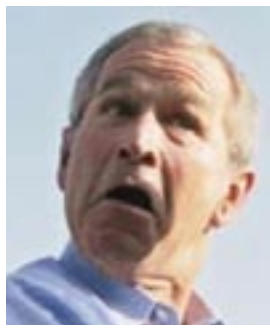

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

(Κολλάει καί μέ τά παρακάτω...)

ΤΑ ΤΟΞΙΚΑ

Λοιπόν, καλημέρα σας, και για όποιον δεν κατάλαβε, «*Γιώργος - ΠαΣοΚ πρωτοπορία, μένει* (σ.σ. για άλλες 2 τετραετίες) *η Νέα Δημοκρατία*».

Και εγώ βεβαίως τώρα, άμα σας πω πως στενοχωρήθηκα με την επανεκλογή του πουλέν μου, ψέματα θα σας πω! Καθότι όλες οι κατά καιρούς μεγάλες πηγές έμπνευσης της στήλης είναι πια στο μούσκιο, ε έτσι κι έφευγε και η υψίστη, θα το κλείναμε πλέον οριστικά το μαγαζί! Μωρέ, τι τάματα έκανα, τι τενεκέδες με λάδι μοίρασα στην Καλκάντζα, τι κεριά άναψα στον Αη Φανούρη να φανερώσει δημοσίως ένα έστω τάλαντο του ΓΑΠ (μάταιος κόπος βεβαίως - ε, ακόμη κι οι θαυματουργικές ικανότητες των αγίων έχουν τελικά κι αυτές τα όριά τους), τι τηλέφωνα πήρα σε φίλους για να παν να ψηφίσουν, τι εκβιασμούς έκανα, τι Τσετσένους κουβάλησα με αερογέφυρα (όπως ο άλλος το 2000) και τους ενέγραψα ως φίλους του κινήματος, δεν φαντάζεστε! Σιγά δηλαδή που θα το άφηνα στην τύχη ή στις διαθέσεις των αλλωνών!

Αφήστε με όμως τώρα εμένα και τα βδελυρά μου κίνητρα. Οι άλλοι που πήγαν και τον ψήφισαν τι ακριβώς είχανε στο κεφάλι τους, μου λέτε; Έχει κανείς καμιά σοβαρή ερμηνεία για το πώς συνέβη αυτό; Κόμμα εξουσίας (και νομής χρήματος) να μη θέλει την εξουσία (και τη…νομή); Να επιλέγει τη λύση (που στην πραγματικότητα δεν είναι λύση, αλλά … παράλυση) η οποία λογικά θα το αφήσει στην αντιπολίτευση μετά και από τις επόμενες εκλογές; Καλά, εδώ ρε σεις, χρειάζεται μεταφυσική προσέγγιση! Άντε, για να μην πω και ψυχιατρική…

Και εντάξει, είναι γνωστό βεβαίως ότι υπάρχει εκεί μέσα (στο…κίνημα ντε!) ένα κάρο δευτεροτριτοτεταρτοκλασάτων λαμογιάρηδων (και σε κεντρικό και σε τοπικά επίπεδα) που αν έβγαινε ο ολβιογάστωρ οι καρέκλες τους θα τρίζανε, ενώ με τον ΓΑΠ αισθάνονται (και είναι) ασφαλείς. Και υπάρχουν επίσης και κάποιοι δελφίνοι, που προφανώς δεν ένιωθαν ακόμη έτοιμοι και ικανοί να διεκδικήσουν το χρίσμα και το αφήνουν για μετά την επόμενη ήττα. Απολύτως κατανοητά όλα αυτά, καθώς και το ποιον ήθελαν για πρόεδρο αυτή τη στιγμή άπαντες οι προαναφερθέντες. Ο πολύς ο κόσμος όμως;

Και καλά, η παράνοια, θα μου πείτε, έχει διαγνωστεί από καιρό! Κι αφήστε τώρα τις απαντήσεις στα γκάλοπ που έβγαζαν τον Γιώργο καταλληλότερο για πρόεδρο (κι ας είναι πρόδηλο ότι όχι σε κόμμα, αλλά ούτε στα Γιου-Γκι-Ο του δεν μπορεί να προεδρεύσει). Το άλλο όμως; Που έβγαζαν τον έναν ως καταλληλότερο για πρόεδρο και τον άλλον ως καταλληλότερο για να νικήσει τον Καραμανλή; Τι είδους απερινόητη και απερίγραπτη χοντρομ… ήταν δηλαδή αυτό τώρα πάλι; Ε να, μωρέ, μάλλον κάτι σαν τη διπλή ονομασία που λέγανε τότε για τα Σκόπια: έξω ΦΥΡΟΜ, μέσα Μακεδονία. Κάτι τέτοιο λοιπόν κι εδώ! Έξω χοντρός, μέσα ζαβός! Είναι δυνατόν όμως ρε παιδιά να είχαμε πραγματικά τέτοια ομαδική παράκρουση; Εσείς τι λέτε;

Λοιπόν, φτάνει, αρκετά σας παιδέψαμε! Να μην τα πολυλογούμε άλλο, γιατί σε στραβό συλλογιστικό δρόμο σας βάλαμε κι έτσι άκρη δεν βγαίνει! Ξεχάστε τα λοιπόν όλα, μαζί και τα γκάλοπ! Όλα αυτά είναι μούσια! Ήρθε επιτέλους η στιγμή να σας αποκαλύψουμε όλη την αλήθεια. Με άλλα λόγια, την ακριβή σύνθεση του εκλογικού σώματος της 11ης Νοέμβρη!

Στις εκλογές λοιπόν ψήφισαν πραγματικά μόνο 5 Πασόκοι: ο ένας από τους 5 ψήφισε Γιώργο κι οι άλλοι 4 Βενιζέλο (μαζί κι ο Γιώργος που μπερδεύτηκε). Οι άλλοι που ψήφισαν Βενιζέλο ήταν 157.000 ψηφοφόροι της Ντόρας, 93.000 Ουζμπέκοι (έφτασαν με μυστικά κονδύλια του ΥΠΕΞ), 72.000 μικρανήψια του Μητσοτάκη (έφτασαν πετώντας με τη μορφή νυχτερίδας από τα Καρπάθια) και ο Βύρων Πολύδωρας. Και πάλι όμως δεν ήταν αρκετοί, γιατί απλούστατα: α) το Καζακστάν τυγχάνει μεγαλύτερη χώρα από το Ουζμπεκιστάν και β) ο άλλος, ως πρωθυπουργός, ε όσο να 'ναι όλο και πιο βαθιά μπορεί να το βάλει το χέρι στην τσέπη. Υπερκαλύφθηκε λοιπόν η διαφορά και του μείνανε και μερικά χιλιάρικα για τις μεσονύκτιες σαμπάνιες…

Κι ενώ αυτός ήτανε στα τσακίρ κέφια, που να βλέπατε την ίδια ώρα τις φάτσες του Μητσοτακέικου! Λες και τους είχαν ρίξει αγιασμό!

Όσο για τον Γιώργο, αν κρίνω και από τις δηλώσεις του περί νίκης της δημοκρατίας, βεβαίως και δεν κατάλαβε (πάλι) απολύτως τίποτα. Ε, είπαμε, μπορεί να ωρίμασε απότομα μέσα σε 15 μέρες, όπως ο ίδιος δήλωσε, αλλά και πόσο πια; Από το επίπεδο της χαρτοπετσέτας μέχρι του πολιτικού αρχηγού υπάρχει, όσο να πεις, μεγάλη απόσταση…

Ο ΕΞ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ